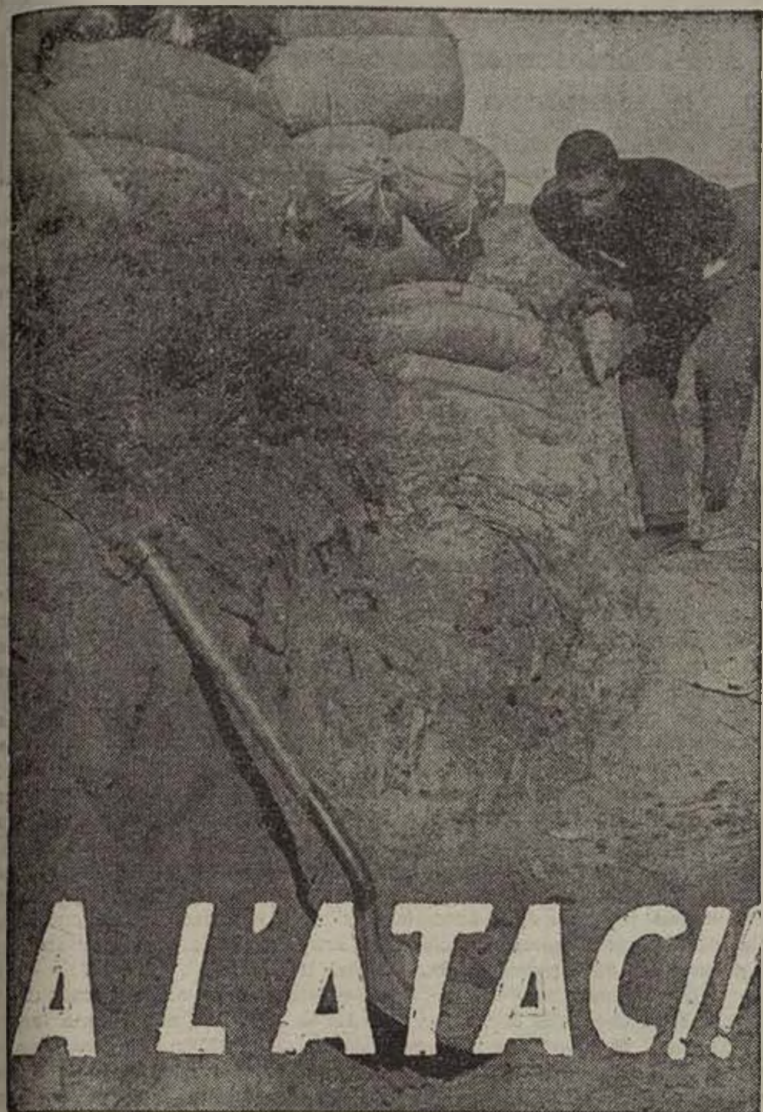




A L'ATAAC!

Han resistit heroicament l'embranchida furiosa dels moros i legionaris, dels tancs, de l'aviació... I ara, a l'ordre terminant del comandament, es llancen a l'atac... Per això l'exèrcit del poble aquests dies escriu pàgines d'heroisme... La canalla feixista sabrà qui és el poble, quan aquest poble pot lluitar amb igualtat de condicions... (A.)

LA GLORIOSA AVIACIO REPUBLICANA DESTRUEIX SIS APARELLS FEIXISTES

Les forces lleials segueixen avançant

Madrid, 13. — A les onze del matí d'avui han estat radiades des del Ministeri de la Guerra les notícies següents:
"A primeres hores del matí les tropes republicanes han establert contacte amb les forces feixistes, al front de Madrid, i s'ha iniciat una lluita que fins ara és totalment favorable a les armes del poble. Les nostres columnes conserven en tot moment la iniciativa de l'atac i avancen a poc a poc, d'acord amb el pla establert per l'alt comandament. L'enemic ha intentat un gran atac aeri sobre Madrid amb diferents esquadres d'avions de bombardeig, protegits per aparells de caga. Les nostres esquadres els han atacats i en aquells moments s'ha iniciat una furiosa batalla, que ha acabat amb el triomf rotund dels nostres braus aviadors. Sis aparells rebels han estat abatuts pel foc dels nostres avions i tots els altres han fugit desordenadament."

Matemàticament, l'enemic s'estavella contra les nostres trinxeres

"ARA SOLAMENT ENS PREOCUPA L'OFENSIVA", DIU "POLITICA"

Madrid, 12. — «Política», en la seva impressió de matinalitat, escriu: «Amb poca variació podria repetir-se avui la nostra impressió d'ahir. Potser, dintre la gravetat dels moments, hem de sentir-nos més optimistes. Les nostres línies defensives s'han posat a prova vint-i-quatre hores més i l'enemic ens ha acompanyat, car hem ocasionat a l'enemic, que es produïa ahir amb gran duresa, un creixent nombre de baixes. Ja no s'ha de pensar, si algú ho pensava, que el rebutjar l'enemic en

tots els sectors pròxims a Madrid es deu a la inspiració d'un moment o a l'esforç heroic d'un nombre d'homes. Són ja molts dies en què matemàticament l'enemic ha arribat a estavellar-se davant les nostres trinxeres. La defensa de Madrid no ens ofereix, doncs, la menor inquietud. I tan sols ha de preocupar-nos l'ofensiva que allunyí els facciosos de les portes de la capital. Unicament motius de satisfacció hem de tenir avui, ja que ens trobem més prop d'ella que quan en la matinalitat d'ahir escrivíem les línies de la nostra impressió de matinalitat.»

S'instal·laran noves escoles arreu de Catalunya

El conseller Terradelles rep dos delegats comercials de la U.R.S.S.

El conseller delegat de la Generalitat, com a titular accidental del Departament de Cultura, ha presidit aquest matí la reunió de la C. E. N. U., en la qual han estat examinats els projectes pendents per a dotar d'escoles el major nombre de poblacions de Catalunya. Després el senyor Terradelles ha estat al seu despatx oficial, on ha rebut nombroses visites, entre les quals hi havia el conseller municipal de Finances, senyor Bernades, i la dels representants russos Pau Malkoff, delegat comercial a Catalunya del Secretariat del Comerç Exterior de la U.R.S.S., i Artur Stashevski, delegat del Poble al Comerç Exterior de la U.R.S.S. També ha rebut la visita del senyor Francesc Giralt, fill del ministre del Govern de la República, que és director de la fàbrica de productes químics de guerra «La Mañana».

Aquesta tarda es reuneix el Consell de la Generalitat

La marxa de les operacions militars és cada vegada més optimista

L'honorable President de la Generalitat no ha abandonat en tot el matí el seu despatx particular de la Residència, on ha treballat amb els seus secretaris a l'estudi de diversos projectes els quals seran presentats a la reunió del Consell que el senyor Companys presidirà aquesta tarda. El President ha sostingut, com cada dia, diverses conferències telefòniques per tal de conèixer la marxa de les operacions militars, les quals són cada vegada més optimistes. A mitja tarda el senyor Companys ha celebrat converses amb el conseller delegat i amb el conseller de Defensa, amb els quals ha tractat de la reunió del Consell d'avui. També ha rebut en audiència: el general Llano de la Encomienda; el senyor Aureli Vilella, delegat de la Generalitat a la Vall d'Aran; els arquitectes senyors Capdevila i Llorca; una Comissió d'Esquerra Republicana de Balears; el diputat senyor Bilbeny, amb una representació del Centre Republicà de Mataró, els quals han lliurat al senyor Companys el primer exemplar del llibre de Joan Peiró, «Perill a la rera-guardia».

Cinquanta mil homes aixafaran avui el feixisme

"La victòria serà nostra", ha dit el general Miaja

Madrid, 13. — En els fronts de combat s'ha repartit una allocució que diu així:
«Combatents: Cinquanta mil homes van a aixafar avui la reacció en una lluita definitiva, després de sis dies de durs combats en els quals han fet fracassar el projecte de l'enemic d'assaltar Madrid. Anem a acabar la setmana d'heroisme amb un triomf definitiu que admirarà el món.»

La República es exigeix aquest esforç per tal de garantir la seva llibertat, us ho exigeix el decorum del poble espanyol que odia la tirania, us ho exigeixen els vostres germans combatents en la lluita i les dones i els infants sacrificats inhumanament. Pensant en això sabreu posar vigília en l'atac i sabreu morir abans que donar un pas enrere.

Amb aquesta convicció i una fe cega en els nostres ideals, la victòria serà nostra.
El Cap de la Defensa de Madrid, General Miaja.

Sense novetat al front aragonès

COMUNICATS OFICIALS

SECTOR ALCANYIÇ. — Sense novetat.
SECTOR CASP. — Continua la tranquil·litat en aquest front. Unicament s'han registrat avui lleugers troleigs a les línies avançades.
SECTOR BUJARALÓZ. — Les nostres forces han localitzat l'emplaçament de diverses metralladores, amb les quals els facciosos hostilitzaven les nostres forces des de l'altra banda de l'Ebre; la nostra artilleria, després d'uns magnífics trets, ha aconseguit una vegada més fer fracassar aquest intent de l'enemic.
SECTOR D'OSCA. — La situació en aquest front continua igual que el dia anterior.
La nostra aviació practica vols de reconeixement i bombardeja tota concentració facciosa, amb la qual cosa impedeix a l'enemic el trasllat de forces.

13 de novembre del 1936.

LA SOLIDARITAT DE MEXIC

"Cada obrer mexicà treballa dues hores més cada dia, a profit dels seus germans d'Espanya", ha dit el cònsol de Mèxic

Madrid, 13. — Un periodista s'ha entrevistat amb el Cònsol de Mèxic a Barcelona, senyor Josep Rubén Romero, el qual ha aprofitat l'ocasió per a fer patent la seva més gran simpatia vers el poble espanyol, bo i afirmant que Mèxic està al costat de l'Espanya antifeixista.
«A Mèxic —diu— no existeixen més que dos partits proletaris, que són el socialista i l'agrari; i als socialistes i als agraris mai no sols podrà arrabassar llurs conquestes, car estan perfectament armats i disposats a defensar-les.

Cada obrer mexicà ha augmentat en dues hores la jornada de treball perquè sigui enviat el seu import a llurs germans d'Espanya.

Mèxic ajuda i ajudarà els heroics lluitadors antifeixistes sense demanar permís a ningú; i això ho fa solament perquè li dol la sort d'Espanya, sense cap altra interès.

Ha aplegit que els pitjors enemics d'Espanya a Mèxic són els espanyols allí residents, però la seva actitud els ha valgut la repulsa i l'antipatia de la major part de l'opinió mexicana, i sobretot la del President Cárdenas que està amb tota la seva ànima al costat dels que lluiten per la llibertat.

Finalment, el senyor Josep Rubén Romero ha expressat la seva convicció que aquesta lluita que se sosté a

Espanya no acabarà amb la derrota d'un poble valent fins a l'heroisme i mereixedor d'un gran esdevenidor.

ES AL SEU LLOC

Madrid, 13. — El cònsol d'Espanya a Sidi-Bel-Aber, Adolf Mallot, que, com es recordarà, fou objecte d'un atemptat per un grup feixista, ha escrit una carta a un amic seu d'Alacant. Afirmar que l'atemptat no ha produït en el seu ànim el més petit temor i continuarà, com sempre, treballant per la causa democràtica i popular.

El Consell de la Generalitat tractarà avui de la invitació de l'Ajuntament de València

En tancar aquesta edició al Palau de la Generalitat es feien els preparatius per a començar la reunió del Consell.
Se celebrarà al saló d'Actes i serà presidida pel senyor Lluís Companys.
Al Consell, que és l'extraordinari

setmanal, es prendran nombrosos acords que fa dies estudien els consellers, per tal de sotmetre'ls a la reunió d'aquesta tarda.

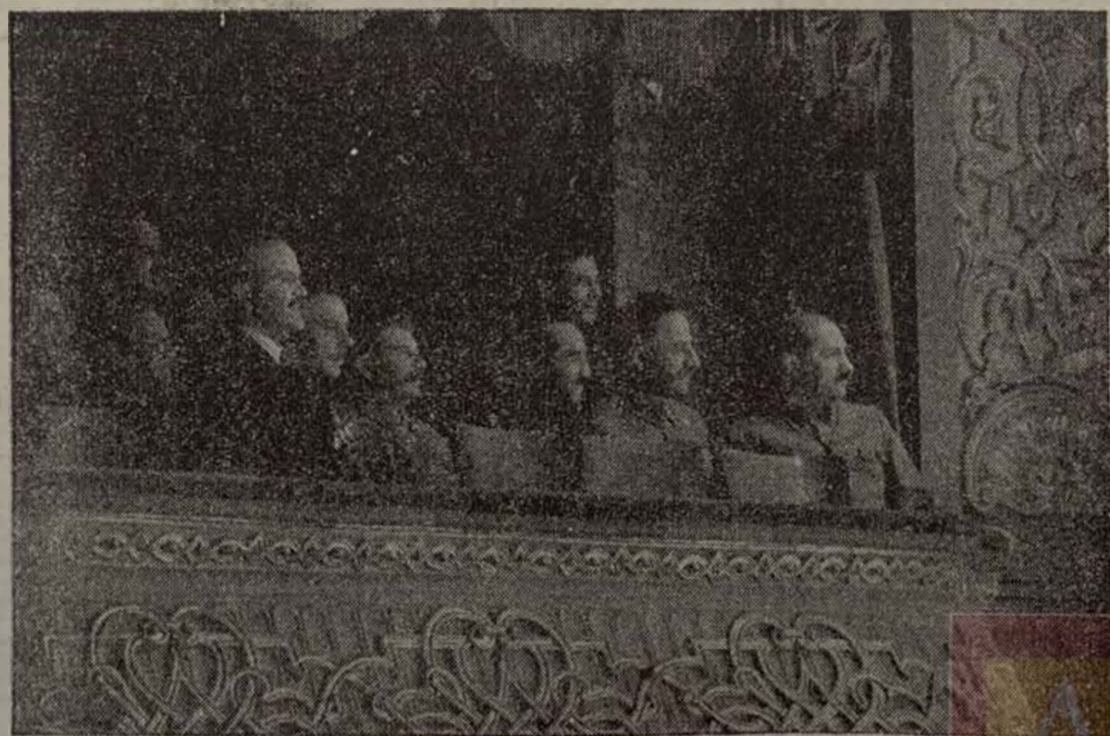
El President de la Generalitat haurà de notificar al Consell la invitació que li ha estat feta per l'Ajuntament de València, per tal que s'acordi la conveniència o no d'anar a la capital lleuantina a presidir el acte que se celebraran amb motiu de donar el nom de la Generalitat de Catalunya a una de les principals places de València.

Mallorca, un cop alliberada del feixisme, tornarà a ésser catalana

Una comissió de directius d'Esquerra Republicana Balear ha complimentat aquest matí el President de la Generalitat. Integraven la comissió la vídua de Leal, del Consell de la Secció Femenina; Francesc de Sales Aguiló, del Consell Executiu i tinent d'alcalde de l'Ajuntament de la ciutat de Mallorca; Pere Oliver, del Consell regional i alcalde de Felanitx; Jaume Ginard, alcalde de Maria de la Salut, i Pere Capellà, President de l'Agrupació d'Aiguada.

La visita, cordialíssima, tingué per objecte especial posar de manifest la seva més fervent adhesió al President Companys, símbol de la Catalunya revolucionària i constructiva; reiterar davant el primer estabul de Catalunya el desig dels visitants, fidels interprets del sentir dels seus germans —avui encara víctimes a Mallorca del jou reaccionari i feixista—, de renovar les relacions de germanor entre els catalans i mallorquins amb la reintegració de la Mallorca nova, després d'alliberada, a Catalunya, i expressar-li el seu reconeixement per l'hospitalitat i assistència generosa que la Generalitat dona als mallorquins refugiats a Catalunya.

OCTUBRE ROIG



Kaganovitx, Ordjonikidzé i Mikoyan (a primer terme, a la dreta) i Ejoy i Boubnov (a darrera, dreta); al centre, de dreta a esquerra: Stalin, Vorotxilov i Molotov (el més a primer terme); a segon terme, Kalinin (el de la barba) i altres personalitats governamentals en una llotja del Gran Teatre de Moscou, amb motiu de l'acte solemne del dia 6 del centenari mes, consagrat a la celebració del XIX aniversari de la Revolució d'octubre (Universal)

DE LA RESISTENCIA A L'ATAC

S'ha iniciat la gran ofensiva a tot el front del Centre

EL GRAN COMBAT AERI SOBRE MADRID

Cinc "Heinkel" i un "Fiat" enemics, abatuts per l'aviació lleial

Madrid, 13. — El comunicat oficial del Ministeri de Marina i Aire, facilitat a la una de la tarda, diu:

El primer dels serveis realitzats avui per la nostra aviació, ha estat abatut a tres aparells de bombardeig, els quals han realitzat el seu objectiu llançant dotze bombes sobre l'estació de Getafe a la línia

d'Extremadura. Aquesta patrulla ha estat atacada sense resultat pels "Fiat" enemics.

Després es lliurà un gran combat aeri al Sud de Madrid. Seize aparells de caça nostres que protegien diversos "Breguets" obligaren a acceptar combat a dotze aparells enemics que protegien cinc "Junkers".

El combat, disputadíssim, ha acabat victorios per a nosaltres. Cinc avions alemanys marca "Heinkel", eren abatuts i a més un dels nostres "Breguets" ha tingut la sort de batre un "Junkers" de l'esquadreta facciosa.

La destrucció dels sis aparells rebels solament costà la perduda d'un "Breguet", antic i dos pilots ferits.

La barriada que servia de punt de concentració cremava pels quatre costats.

Aquesta esquadreta fou atacada amb resultat negatiu per dos "Heinkels" de la dalt. Altres "Heinkels" situats a sota no es decidiren a atacar.

Una tercera esquadreta constituïda per cinc unitats atacà amb èxit les posicions enemigues de Villaverde, entre el poble i la bifurcació de la via ferrada. La patrulla es trobà amb sis Fiat enemics, un al damunt i cinc a sota, i l'atacà solament el primer, al bé sense resultat.

Madrid, 13. — En la reunió celebrada ahir, moment per la Junta de Defensa de Madrid, ultra els membres i el ministre, de què ja hem donat compte, hi ha assistit el camarada Durruí.

S'han estudiat qüestions referents a la defensa de Madrid i s'ha comentat l'ofensiva que, efectivament, s'ha iniciat avui sota els millors auspiciis.

Aquest matí, a primera hora, ha començat l'ofensiva per part de les forces lleials al govern a tots els sectors del front centre.

L'ofensiva per la nostra part, es desenvolupa amb tota mena de material, és a dir: avions, tancs, canons, metralladores, etc., etc.

S'avança lentament, però amb una seguretat enorme.

Fins a mitja les notícies eren francament optimistes sobre els nostres avanços en el sector central.

L'aviació, com ja és sabut, ha abatut sis aparells facciosos.

S'han vist obligats a aterrar dos avions lleials, però els tripulants han pogut salvar-se amb llurs paracaigudes caient al nostre camp.

LES FORCES LLEIALS SEQUEIXEN AVANÇANT, AMB GRAN SEGURETAT

Madrid, 13. — Nota del Ministeri de la Guerra, facilitada a les setze hores:

«En aquests moments el combat iniciat a les primeres hores del matí en els sectors de Madrid, continua amb gran intensitat. Les nostres tropes segueixen el seu lent i ferm avanç, i les operacions es desenvolupen amb la precisió prevista.

L'aviació republicana coopera activament i eficaçment a l'acció de les tropes de terra.»

Una novel·la per "entregas" al Tribunal de divorcis

Aquest matí s'ha presentat davant el Tribunal especial dels divorcis un ciutadà que s'ha adreçat a un dels funcionaris.

«Vine a cercar que sem concedeixi el divorci — li ha dit. — Molt bé. On és la vostra dona? — No hi és.

«Com que no hi és? Doncs per a descomptar-vos és necessària la seva presència.

«Carum! Quina contrarietat! El pitjor és que tinc la seguretat que no es podrà trobar...»

L'actitud del futur divorciat ha escamotat el funcionari, que ha procedit a «estretxar-ho a preguntes».

«Veuen — acaba confessant el ciutadà en qüestió—. He dit que seria impossible trobar-la, la meua dona perquè la pobreta fa temps que és morta.

L'honorat funcionari judicial resta d'atallat.

«Doncs, si és morta, per què redimons us voleu divorciar?»

«Us diré. Resulta que m'he de tornar a casar. Però la meua futura dona té una gran il·lusió de casar-se amb un divorciat i en canvi no vol saber res d'un vidu... Per això m'havia inventat aquesta petita truca.

«Es clar que... però, què naurien fet en el meu lloc?»

«El que hauria fet, no ho sé — replica el funcionari —; però si és el que valga a fer...»

I sense més explicacions, agafa un sobre indostànic d'una panopla i empasta el ciutadà víctima dels capritxos de les dames durant tres hores i mitja...

Dos morts en accidents de la circulació

A la Ronda de Sant Pere, un tramvia ha atropellat Joan Mas, que ha resultat mort.

També al carrer de Cortis, cantonada a Girona, un automòbil que s'ha fet escapolir ha atropellat el doctor Pere Ribera Nallo, de 75 anys. Li ha produït llauns greus ferides que ho deixen d'existir als pocs moments.

ment de tot Catalunya i del front, especialment, que estan sota l'exclusiva competència de la Conselleria de Proveliments de la Generalitat, s'acordaran les oportunes disposicions i consignes, que es donaran a conèixer molt aviat.»

Aquest matí ha començat el judici contra set ex-caps militars

Jacobo Roldán Fernández, ex-tenent coronel; Faustí Pulido Leal, ex-capità; Manuel Gotarredona, Miquel Amaya, Joan Josep Espinosa Muñoz, Josep Maria de Sentmunt Gallart i Emili Alonso Rengall, ex-tenents, i Angel Recio Homenex, ex-alferes, han comparegut aquest matí davant del Tribunal Popular constituït a la sala quarta de l'Audiència, acusats del delicte de rebel·lió militar.

Quan ja s'havia llegit l'apuntament del Conseller de Justícia, disposant que es suspengués la vista del procés contra Jacobo Roldán, per la qual cosa aquest abandonà la sala, junt amb el seu advocat.

Els esmentats ex-militars — segons l'apuntament —, al front de forces de la caserna d'infanteria d'Alcázar, sortiren al carrer el dia 19

Miaja s'adreça als rebels

"Us enganyen. Deixeu les armes, perquè no guanyareu!"

Madrid, 13. — A les onze del matí, pel micròfon del ministeri de la Guerra, s'ha dirigit una allocució del general Miaja a les forces de l'exèrcit rebel, que diu així:

«Combatientes del ejército faccioso: Dejad las armas. En seis días de duros combates en el sud de Madrid, vuestras fuerzas se han estrellado ante la tenacidad de las fuerzas del pueblo español que no quiere envilecerse soportando privilegios y castas. Queréis, como nosotros, ser libres y consentis el yugo de la tiranía que os domina. Queréis una España grande y hacéis por empequeñecerla, desgarrándola y pagando con la tierra que ganaron nuestros antecesores envileciendo las armas de guerra con que queréis aniquilar a vuestros hermanos.

Os engañan. Dejad las armas, porque no venceréis. El pueblo de Madrid os dice que no lo dominareis más que en escombros y que no pasareis, porque todos los que en Madrid estamos defenderemos el corazón de España.»

L'Ajuntament ha recaptat el control de la ciutat en matèria de proveliments

«La situació creada per la sublevació feixista — diu una nota que ens ha estat facilitada per l'Ajuntament — va suscitar una sèrie de problemes nous i la manca del Comitè Central de Proveliments, amb plenitud de funcions, com corresponia a les circumstàncies del moment.

La creació de la Conselleria de Proveliments, a la qual s'han atribuït les facultats de caràcter general i especialment les que són referència a les noves necessitats de la guerra, amb com la incorporació a l'Ajuntament de totes les forces polítiques i sindicals antifeixistes, i el procés de recuperació per l'Ajuntament de les funcions que li són pròpies, articulant, però, els organismes creats per l'impuls revolucionari en la tasca conjunta d'assegurar el proveïment de la ciutat, sempre d'acord amb la Conselleria de Proveliments de la Generalitat.

A tal efecte, el Comitè Permanent de l'Ajuntament, a proposta de la Comissió Municipal de Proveliments, va acordar recaptar la competència en les funcions que li són pròpies en la tasca conjunta d'assegurar el proveïment de la ciutat, sempre d'acord amb la Conselleria de Proveliments de la Generalitat.

Aquestes funcions, són: Règim, administració i policia de

tota els Mercats de Barcelona, tant els de venda a l'engros com al detall.

Prevenció, inspecció i castig per adulteració, alteració o frau en la sanitat, preu, qualitat o mesura de tota mena de productes de menjar, beure i cremar d'ús domèstic.

Règim, direcció i policia de l'Escombrador.

Fixar les taxes i preus de venda al detall de tota mena dels esmentats productes.

Distribució als detallistes de la ciutat de tota mena de productes de menjar, beure i cremar d'ús domèstic que entrin a la ciutat o que li correspongui, en virtut de la distribució feta per la Conselleria de Proveliments de la Generalitat.

D'acord amb la Conselleria de Proveliments i mentre no s'arribi a l'estructura definitiva, continuen subsistint els controls d'ús, avram i llet en les seves funcions distribuïdores, així com el Comitè d'Enllaç en les funcions que li foren atribuïdes en el moment de la seva creació. Així mateix la Comissió Municipal de Proveliments està estudiant la situació creada al Mercat del Born, a l'Escombrador i al Mercat Central del Peix, per tal d'arribar a una solució que sense desconèixer la motivació i l'eficàcia d'origen popular, causa d'aquesta situació, signifiqui l'aprofitament de totes les iniciatives i la defensa dels interessos del productor i el consumidor, en un pla orgànic i coherent dels serveis de proveliments municipals.

A aquesta finalitat i previs els assessoraments i informacions de tots els interessats, i tenint en compte les necessitats superiors del proveï-

quedat en descobert la figura d'un dels elements més perillosos d'aquella memorable jornada de la caserna de la Muntanya.

El defensor afirma que les idees fonamentals del procés són precisament l'anul·lació del feixisme, i recomana al jurat que examini el cas detingutament, atinent-se exclusivament als dictats de la seva consciència.

Es suspèn la vista per a continuar-la demà al matí.

El primer "Boletín Oficial" de la Junta de Defensa de Madrid

Madrid, 13. — Avui s'ha publicat per primera vegada el "Boletín Oficial" de la Junta de Defensa de Madrid.

Es publicaran els dimarts i els divendres i es posarà a la venda al públic al lloc on es venia la "Gaceta de Madrid", al ministeri de la Governació, i on es venia el "Diario Oficial" del ministeri de la Guerra.

Prop d'un 20 per 100 de la llet que es consumia a Barcelona era adulterada

Els maioristes culpables han estat penyorats amb 25.000 pesseles cada un

Aquest matí el conseller regidor de Sanitat, doctor Tussó, ha rebut els periodistes als quals ha fet les següents manifestacions:

«Com a una cosa interessant us he d'assenyalar que per tal de procedir a una detinguda inspecció de la qualitat de la llet que es consumia a Barcelona es va constituir una Comissió integrada per representants dels diferents sectors sindicals i polítics i també d'aquesta Conselleria.

El resultat d'aquesta investigació no ha pogut ésser més desonhadora. Hem descobert que un percentatge que oscil·la entre el 10 i el 25 per 100 de la llet que es consumia a la nostra ciutat estava adulterada.

De cada vint mostres examinades en botigues, els han resultat bones i ca-

torze, adulterades. En els maioristes el percentatge és de tres adulterades de cada quatre.

S'ha disposat que als botiguers adulteradors se'ls tanqui l'establiment per un mes, aplicant-se també una penya de 1.000 pesseles. Als maioristes la sanció és una penya de 25.000 pesseles. Els qui reincidixin seran lliurats al Tribunal Popular.

Cal remarcar que per a aquesta investigació hem trobat les majors facilitats per part del Sindicat de Vaquers i d'alguns expendedors. També he de dir que per regla general els pàgodes porten a Barcelona la llet en bones condicions. Es actua a l'adulteració.

Us he de dir també que es reorganitzarà la beneficència municipal

i els departaments de Sanitat i Beneficència quedaran refosos en el de Beneficència Municipal.

A Barcelona manquen 5.000 llits per als malalts. Aspirem a aconseguir-los. De moment s'han habilitat el convent de Valldonzella, al carrer de Siscar, i el dels Angels, davant de Pedralbes, per a tuberculosos i in-guaribles a cada un dels quals hi ha 600 llits.

Es crearan quatre equips policlí-nics en els quatre llocs cardinals de la ciutat, en els quals s'instal·laran els més modernissims equips quirúrgics i també un departament per a cures d'urgència. També s'està habilitant el convent de Jesús-Maria, destinat a Manicomí, amb una cabuda de 400 places.

Han començat a funcionar també unes comissions compostes per un

arquitecte, un metge, un delinquant i un funcionari d'estadística, les quals recorren minuciosament les cases, per tal de comprovar les seves condicions higièniques, la seva cabuda en relació als llogaters i altres detalls. Aquests informes passaran després a la Conselleria d'Urbanització i Obres Públiques, i serviran per a determinar les obres que de cara a la salubritat de la ciutat s'han de portar a cap. De moment, s'ha començat aquesta pel·lícula cinquè, però la revisió tindrà lloc per tota la ciutat.

I res més —ha acabat dient—; únicament heig de posar de relleu la intensíssima tasca que està portant a cap el Laboratori Municipal, el qual en l'actúalitat es pot dir que proveeix de sèrums i vacunes tot Espanya.

En la seva visita d'avui a la Conselleria de Treball, els periodistes han conversat amb el company Miquel Valdes, conseller de Treball i Obres Públiques.

Interrogat per un reporter sobre l'Oficina de Treball Voluntari instal·lada a la Conselleria, Miquel Valdes els ha manifestat:

«En les poques hores que la que funciona l'Oficina, són ja alguns milers els obrers antifeixistes pertanyents a tots els partits i organitzacions, que han vingut a allistar-se. Com que hi ha qui només disposa d'unes hores lliures al dia i d'altres que s'ofereixen per dies sencers, l'Oficina classifica per mitjà de fitxers aquests oferiments voluntaris per al millor bon ordre i perquè una vegada començats els treballs, coordinant el temps dels uns amb els dels altres, no es puguin ja interrompre.

«I començaran aviat els treballs? — ha preguntat un altre periodista.

«Probablement diumenge que ve sortirà la primera expedició de mil homes, en un tren especial, per a fer els primers treballs de fortificació. Aquesta sortida depèn, però, del treball que fan en aquests moments els tècnics de la Conselleria de Defensa. La tasca de l'Oficina de Treball Voluntari, intensíssima aquests dies, és aplegar totes les voluntats avui encara disperses dels ciutadans antifeixistes per tal de coordinar-les i fer-les rendir a profit de les armes del poble per a guanyar la guerra el més ràpidament possible.

El company Valdes ha acabat la seva conversa amb els informadors i els ha dit que faci constar l'agraïment de la Conselleria de Treball i el seu particular, a tots els ciutadans que han vingut i vénen a inscriure's a l'Oficina de Treball Vo-

luntari, a la porta de la qual es pot veure cada dia una renglera regular d'antifeixistes que van a allistar-se amb tot l'entusiasme.

En la seva visita d'avui a la Conselleria de Treball, els periodistes han conversat amb el company Miquel Valdes, conseller de Treball i Obres Públiques.

Interrogat per un reporter sobre l'Oficina de Treball Voluntari instal·lada a la Conselleria, Miquel Valdes els ha manifestat:

«En les poques hores que la que funciona l'Oficina, són ja alguns milers els obrers antifeixistes pertanyents a tots els partits i organitzacions, que han vingut a allistar-se. Com que hi ha qui només disposa d'unes hores lliures al dia i d'altres que s'ofereixen per dies sencers, l'Oficina classifica per mitjà de fitxers aquests oferiments voluntaris per al millor bon ordre i perquè una vegada començats els treballs, coordinant el temps dels uns amb els dels altres, no es puguin ja interrompre.

«I començaran aviat els treballs? — ha preguntat un altre periodista.

«Probablement diumenge que ve sortirà la primera expedició de mil homes, en un tren especial, per a fer els primers treballs de fortificació. Aquesta sortida depèn, però, del treball que fan en aquests moments els tècnics de la Conselleria de Defensa. La tasca de l'Oficina de Treball Voluntari, intensíssima aquests dies, és aplegar totes les voluntats avui encara disperses dels ciutadans antifeixistes per tal de coordinar-les i fer-les rendir a profit de les armes del poble per a guanyar la guerra el més ràpidament possible.

El company Valdes ha acabat la seva conversa amb els informadors i els ha dit que faci constar l'agraïment de la Conselleria de Treball i el seu particular, a tots els ciutadans que han vingut i vénen a inscriure's a l'Oficina de Treball Vo-

luntari, a la porta de la qual es pot veure cada dia una renglera regular d'antifeixistes que van a allistar-se amb tot l'entusiasme.

En la seva visita d'avui a la Conselleria de Treball, els periodistes han conversat amb el company Miquel Valdes, conseller de Treball i Obres Públiques.

Interrogat per un reporter sobre l'Oficina de Treball Voluntari instal·lada a la Conselleria, Miquel Valdes els ha manifestat:

Jordi Tell, vice-cònsol d'Espanya a Hamburg, en poder de la "Gestapo"

Els ambaixadors d'Espanya a Londres i París gestionen el seu alliberament

Paris, 13. — El corresponent de l'Agència Fabra a París ens comunica aquest matí el següent:

«En el periòdic "L'Oeuvre" la senyora Geneviève Tabouis afirma que a Anglaterra l'atenció dels cercles polítics i diplomàtics es concentra sobre els esdeveniments d'Espanya i particularment sobre la gestió que l'ambaixador de la República Espanyola, senyor Azcarate, farà avui d'opinió del ministre d'Afers estrangers, senyor Eden, a petició del ministre d'Afers estrangers, senyor Delbos.

Es tracta del següent: El senyor Delbos rebé ahir la visita de l'ambaixador de la República Espanyola a París, senyor Luis Aragonés, el qual li pregà que intervingués prop del Govern alemany a fi que fos posat en llibertat el vice-cònsol d'Espanya a Hamburg, senyor Tell, detingut a l'agència per la "Gestapo" fa vuit dies, i del qual fins ara no s'ha sabut res més.

El senyor Delbos respongué que, al seu judici, seria preferible que el Govern anglès s'unís a la petició del Govern francès i per això avui l'ambaixador a Londres, senyor Azcarate, visitarà el senyor Eden al Foreign Office.

Després d'aquesta manera actua el feixisme hitleria; sense respectar tractats internacionals ni cercar per als representants legals dels països estrangers el respecte que se'ls deu.

Les presons de l'Odessa "Gestapo" hi van ara el vice-cònsol d'Espanya a Hamburg, i això per què? Perquè el vice-cònsol és un republicà i, a més, un nacionalista català i, per tant, un antifeixista.

El vice-cònsol a Hamburg és Jordi Tell, un polític jove, intel·ligent, actiu, que des del 6 d'octubre, en què

es va veure obligat a fugir d'Espanya, residia a Alemanya, on es dedicava de ple a completar els estudis sobre arquitectura moderna. Ara ha estat detingut injustament. El servei d'esplonatge de la "Gestapo" devia conèixer quina era la personalitat de Jordi Tell i ara l'han emprat per a lliurar-se d'ell i deixar el Consolat d'Hamburg sense una persona afecida a la República.

Així actua el servei secret de Hitler.

PELICULES

Aviat veurem
"EN PERSONA"

Amb GINGER ROGERS
en el rol estel·lar

Ginger Rogers, la principal protagonista de "En persona", és una de les noies de tipus americana que tots ens havem imaginat de la noia americana, Ginger Rogers pel·loria d'aurada, té els seus lleugers i una simplicitat única.

Mentre en la pantalla és una dinàmica i brillant estrella, un cop fora de l'estudi no és més que una noia normal que adora la vida i l'aire lliure, que prefereix ballar que menjar i que és tan dolça, tan senzilla, com qualsevol col·legiala i és la amiga de tothom sense cap esforç.

Miss Rogers ha estat proclamada

La "première" de "REMBRANDT", a Londres



Amb assistència de la totalitat de personalitats del cinema internacional, al Leicester Square Theatre, de Londres, ha tingut lloc la "première" del film London Productions "Rembrandt", amb Charles Laughton de protagonista i produïda per Alexander Korda. D'aquesta "première" són les tres fotos que reproduïm, preses al vestibul del teatre. A la primera de dalt, a l'esquerra, veiem dos elements principals d'aquella producció anglesa: CHARLES LAUGHTON (a l'esquerra), acompanyat de la seva muller, ELSA LANCHESTER, i d'ALEXANDER KORDA, el productor del film. A la dreta, a dalt: MARLENE DIETRICH, l'estrella internacional que ara és a Anglaterra, on filmarà una producció per a la London, arriba al Leicester acompanyada del seu marit, el doctor RUDOLPH SIEBER (a la dreta) i de DOUGLAS FAIRBANKS, junior. A la foto de baix: ZOLTAN KORDA, col·laborador del seu germà Alexander, amb la seva muller, l'actriu anglesa JOAN GARDNER. Per cert que els elements cinematogràfics anglesos tingueren ocasió de saber el casament de Zoltan i Joan, puix que aquest havien marxat a Budapest, on es casaren secretament. Fou en la "première" de "Rembrandt" que el nou matrimoni es presentà en públic... (Afi)

LES ESTRENES DE LA SEIMANA

MARYLAND i ASTORIA:

"Quan una dona estima de debò"

El nom de Bèbè Daniels va íntimament lligat amb els primers passos de l'opèreta cinematogràfica. Fou ella la qui interpretà "Rio-Rita", film que desvetllà un gran entusiasme i que demostrà les grans possibilitats del so al·lègic.

Ara ens torna Bèbè Daniels, més jove i més bonica que mai, altra volta amb una opèreta. Amb una opèreta deliciosa, musicada per Stolz: "Quan una dona estima de debò".

Aquest film té totes les qualitats i tots els defectes de les opèretes filmades: lleugeresa, comicitat, arbitrarietat i una història sentimental com a tela de fons.

Junt amb Bèbè Daniels veurem un altre vell actor: Victor Varconi.

COLISEUS: "La vida privada"

Kay Francis és una gran actriu. I com que és una gran actriu, amb un joc d'escena meravel·los, qualsevol tema, per primitiu i convencional que sigui, ella el sap convertir en una bella pel·lícula. I això és el que ha fet amb aquest film que es titula "La vida privada".

Un melodrama sense gaire interès, com és aquest film, gràcies a la seva interpretació, Kay ens el fa veure amb gust.

FANTASIO: "El seu primer bes"

¿Per què no s'ha guardat aquest film per a unes setmanes més endavant, o per a unes quantes més endavant? No creiem gaire encertat presentar, dintre la mateixa setmana d'estrenes, dos films interpretats per un mateix actor i, en aquest cas, per una mateixa actriu. "El seu primer bes" i "La vida privada", tots dos interpretats per Kay Francis, són dos films amb prou interès per a poder-los explotar. Però fent-ho de la manera com ho han fet no han aconseguit sinó fer passar desapercebuts els films i llur interpret.

I a això no s'hi val. Perquè Kay Francis té un gran públic adicte, que espera amb interès els seus films. Amb aquesta manera de presentació no es pot treure cap mena de profit de l'aurèola que duen els artistes.

Deixant això de banda, "El seu primer bes" és un bon film que recomanem a tots els admiradors de la dolça Kay.

CAPITOL: "El rei de Broadway"

La vida tripidant dels artistes i de la gent que es mou per dintre l'aire espès del Broadway no valdrien per servir, al realitzador d'aquest film, per a fer desfilar davant dels nostres ulls uns quants personatges pintorescos i unes quantes escenes suggestives.

Res més ni res menys.

Amb "Els amors de Susanna", film que es dona injustament de complement, hi passaràs, amic lector, una estona més que agradable. Te'l recomanem sincerament.

URQUINAONA: "Caterina"

Aquesta noia adorable que es diu Franziska Gaal, ¿per què ens l'han feta malbé en tan poc temps?

La fresca, la simpàtica Gaal se'n va tornant una neula Tant com l'estimàvem al principi de les seves aparicions al llenç!

¿Veritat, Franziska, que t'aniria emmanant i tornant a ésser aquella noia entremaliada, plena, graciosa i plena de picardia dels teus primers films?

Així ho esperem.

J. J.

DES DE CINELANDIA

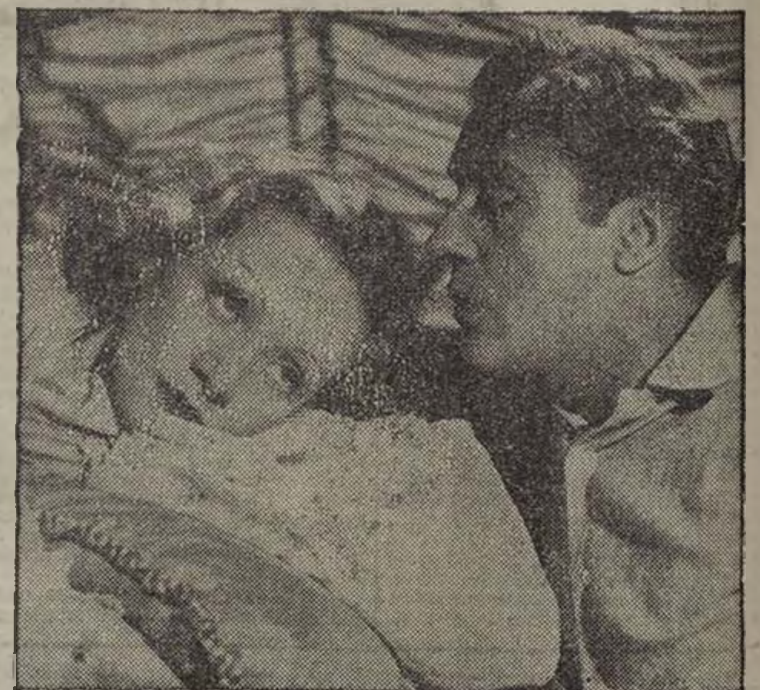
"No, Maria. La teva mare i el meu millor que no vegis aquesta pel·lícula..."

Hollywood, novembre del 1936.

Marlene Dietrich no permet que la seva filla, la qual fa poc va complir onze anys d'edat, assisteixi a l'exhibició de cap de les seves pel·lícules.

abans d'haver-les vist ella primerament i considerar-les apropiades per a una jove de la seva edat.

La rigorosa censura que l'estrella



MARLENE DIETRICH i CHARLES BOYER, en un moment del film "El jardí de Alà"

imposa a les seves pròpies pel·lícules, donat per resultat que Maria, fins a la data, solament hagi vist dues de les nombroses pel·lícules de la seva mare. Durant un descens en la filmació de la cinta tinteïda "El jardí d'Alà", la qual protagonitza junt amb Charles Boyer, Marlene Dietrich exposà les seves raons per a tal mesura.

Més que a la vulgaritat —va declarar l'estrella—, temo enormement un concepte desequilibrat d'allò que veritablement és la vida.

Així com jo vigilo la lectura i les diversions de la meua filla, igualment crec necessari veure jo primer una pel·lícula, sigui meua o dels altres, abans de donar la meua paròcia.

Maria m'ha vist en "L'Express de Xang-Hai" i en "Desig". Tenint en compte el valor literari de l'obra i la seva fidel reproducció en el cel·luloide, li permetré també que vegi "El jardí d'Alà".

Però —va continuar Marlene— no deixo mai que assisteixi a l'exhibició de pel·lícules que presenten triangles amorosos i altres situacions de caràcter similar. Desitjo que conservi les seves il·lusions com més temps millor, i no toleraré mai que aprengui de la pantalla a jugar equivocadament els costums dels seus majors.

Marlene Dietrich creu que tots els pares haurien de tenir igual cura amb llurs fills.

L'estrella afegí:

—Quan arribi el moment, donaré completa llibertat a Maria perquè esculli ella mateixa. Alexhores estarà ja en l'edat de poder valorar i analitzar degudament les reaccions humanes. Com a mare, serà un dia molt feliç per a mi aquell en què pugui portar-la a veure totes les meves pel·lícules. ¿Quina mare no es-
taria orgullosa en iguals circumstàncies? Però fins que arribi aquest temps he de dir-li sovint: «No, Maria, jo crec que és millor que no vegis aquesta cinta.»



6.431.690'15 pessetes

és la quantitat total recaptada fins al dia 11 del corrent a la Conselleria de Defensa a profit de les víctimes de la subversió feixista. SEQUEIXEN ELS DONATIU.

ARCHIVOS ESTATALES

INSTITUCIONS DEL POBLE

CAIXA D'ESTALVIS I MONT DE PIETAT DE BARCELONA

(Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Barcelona)



Oficina Central: CIUTAT, 1
(Plaça de la República)

Fundats, respectivament, el 17 de març del 1844 i el 5 de juny del 1845

Dirigits per empleats de la institució

tècnics especialitzats en

L'ESTALVI

Hores de Despatx per a reintegraments i impositcions: de 9 a 1, tant a la Caixa Central com a les seves Sucursals



Sucursal núm. 5: Carrer de Sants, 65



Sucursal núm. 1: Hospital, 149

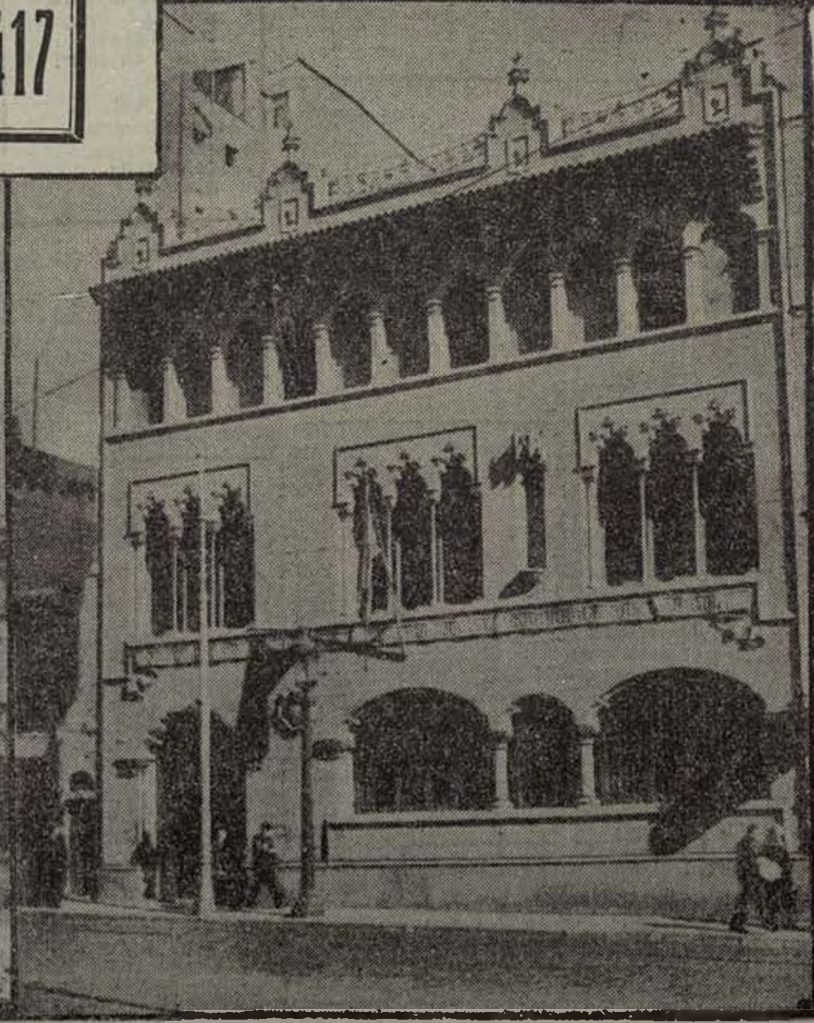
Nombre d'impositants el 31 d'octubre del 1936: 263.417



Sucursal núm. 2: Plaça de Josep M. Frelro, 4 (antiga Plaça de Sant Pere)



Sucursal núm. 4: Carrer del Clot, 73



Sucursal núm. 3: Salmoron, 18 i 20

ATENCIO!!!

Les impositcions efectuades des del 21 juliol endavant **NO** estan subjectes a moratòries ni restriccions de cap mena, tant en les operacions efectuades en llibretes noves com en les antigues

No atresoreu els diners, dipositeu-los a les Caixes d'Estalvis!

ESCENARIOS

UNA ESTRENA AL BARCELONA

"Imaginelos"



ANGEL LAZARO

Una branca ufanesa del drama rural espanyol és aquesta de l'exaltació del paganismisme de la vida camperol. Dos poemes il·lustrats, Valle Inclán i Garcia Lorca, han treballat en aquest sentit. Els dos han deixat a l'escena castellana obres aspres i saboroses, en les quals canta impetuosament la veu de la terra i de l'instint.

Angel Lázaro, un altre poeta, avui ha vingut a cantar el paganismisme del poble gal·lès, oposant-lo als costums d'una falsa tradició catòlica. I, per tal de guanyar contrats dramàtics, ha anat de dret al gra. El sentimentalisme catòlic, en la seva obra, està representat per les seves imatges que, en un taller camperol, van obrint els talladors.

El protagonista de "Imaginelos" és un obrer que esculpeix la fusta possent d'una unió de mistic. Des de menut, viu entre encens i cors d'església, d'esquena a la realitat. El seu patró, que sota el vestit de tallador de sants hi porta amagat un piliot, per a fer-

Eugeni O'Neill, el dramaturg més popular de Nord-Amèrica, acaba de guanyar el Premi Nobel de Literatura

Un dramaturg, el més cèlebre i el més popular de Nord-Amèrica, acaba de guanyar el Premi Nobel de Literatura 1936. Eugeni O'Neill és el més cèlebre dels dramaturgs de llengua anglesa. Les seves obres teatrals aconseguen centenars de representacions. La seva importància literària a Nord-Amèrica no ha minuat gens mai, i els anys que fa que empenya el centre teatral, els destins dels escenaris dedicats a la comèdia, de Nova York.

A Catalunya la seva obra, dissortadament, no és gaire coneguda; les seves traduccions són escassíssimes. Darrerament, el Liceu ha donat a conèixer una obra d'ell en un acte, "El rei del Broad-way".

Eugeni O'Neill és de nacionalitat nord-americana i va néixer a Nova York, el 1888. El seu pare fou el cèlebre actor James O'Neill. Estudià un any a la Universitat de Princeton. Després fou successivament, mariner i periodista. Estigué més tard en un sanatori i estudià de nou a la Universitat de Harvard.

Les seves comèdies més característiques són: "The Iceman", "The Hairy Ape", "The Great God Brown".

La característica primordial del teatre d'O'Neill i sobre la qual s'ha fonamentat la seva fama i el seu prestigi és el sentit de renovació de les formes cèl·les i especialment de les formes humanístiques del seu gran art, fet del dolor dels homes que ha vist de prop i ha estudiat d'una manera crua però pietosa. Els seus protagonistes són negres i blancs, éssers autèntics i melancòlics, que lluiten i batguen en un món fet de realitat i de poesia.

Seattle (Estats Units), 13. — En rebre la notícia d'haver-li estat concedit el Premi Nobel de Literatura, Eugeni O'Neill declarà als periodistes que s'ha establert, per tota la temporada, a l'Oest americà, per tal de treballar en una obra que té per marc la vida rural d'aquelles terres en el 1870.

NOVA OBRA DE BALBONTIN

José Antonio Balbontín té un romanç — vibrant i emocionant — d'actualitat plena: "Pioneros". Dlt per una petita recitadora, Isabelita Pérez Urcola, la poesia recollí oracions entusiàstiques en diversos festivals.

Arà, Balbontín ha volgut convertir la poesia en un quadre dramàtic, amb ambient popular i aires de solfama per a la defensa de Madrid. Però en teatralitzar-se — diu la crítica — "Pioneros" ha perdut molt. Excepte les estrofes que l'han inspirat, tota la resta és buida, falsa, estafeguda.

De totes maneres, hi ha algun moment d'emoçió que valgué a Balbontín, el Teatre Maravillas, de Madrid, molts aplaudiments.

UNA ESTRENA A MOSCOU

A Moscou, en el teatre lletó Skatov, s'ha estrenat una nova comèdia de l'autor Rodolf Blaumann, al qual la crítica compara amb Oshima, pel brillant colorit i la humanitat dels seus personatges.

Aquesta obra porta per títol "En el gresol", i l'acció es desenvolupa entre el servei d'un ric bisbe, volent dels adúlter i "esgorsos" del burxó. En aquest ambient es desenvolupa l'acció d'un jockey i d'una mirona.

Ben posada en escena la comèdia, sota la direcció de la jove directora Anna Latska, obtingué un èxit entusiasta, al qual cooperà, en

Una festa als Hospitals psiquiàtrics de Vilaboi del Llobregat

El proper diumenge, dia 15, a les tres de la tarda, es celebrarà un festival a benefici dels Hospitals de Sang, amb assistència dels malalts. Col·laborarà a la festa la Secció d'Artistes Cinematogràfics, extres i figuració.

El programa integraran Angelita Sans, ballarina infantil; Raquelita, cançonista; Lolita Baldo, cançonista; Infant, Salvador González, baix cantant; Amparito Santello, ballarina; Artur Oriz, baríton; Josep Collado i Amadeu Milana, esclousos humorístics; Ton Kim, manipulador, i "El Tríu", integrat per Emili Beckman, Guirra, Rogel Álvarez, mandolina; Nicolau Barier, úkelele, i Jesús Lacié, maracas.

Planista acompanyant, Josep M. Borràs.

Cercavilla per la banda de música de malalts de l'Hospital.

"Els Segadors" i "La Internacional" pel cor de malalts de l'Hospital, dirigit per l'infermer Joan Cases.

Festival pro Mil·lions Antifeixistes

Organitzat per la Casa de Galícia, amb el concurs de la de Múrcia i l'Albacete, Centre Aragonès i Cor de L'Onze de Terra, se celebrarà demà dissabte, dia 14, a les deu de la nit a la Casa de Múrcia i Albacete (Fortaferriera, 21), un festival per a recaptar fons destinats a l'adquisició

Con volem anar, avui?

Cartellera oficial d'estrenes i reestrenes

SEMANA DEL 9 AL 15 DE NOVIEMBRE

ACTUALITATS

Rapsodia color.
Dibujo negro.
Despertar.
Instantáneas.
Variaciones.
Musical.

MUNDIAL

Una mujer fué la causa.
per N. Carroll i D. Cook.
Pellorjo.
La hija de Juan Simón.

NOVA-YORK

Música y mujeres.
El campeón del ring.
Las mil y dos noches.

PATHE PALACE

Primer hijo.
Noche de tormenta.
per E. Lowe.
La costa brava catalana.
Còmica.

PUBLI CINEMA

Don cholo está chalo.
Travesuras en el hielo.
Galepin galopando la ciudad en marcha.
Una peregrinación a la Meca.
Comedia.

La recollida d'equips de lli

Demà començarà al carrer de Muntaner la recollida d'equips de lli. Fins a la data han estat lliurats 11.000 equips.

S. R. I.

El Comitè del Districte VIII del Socors Roig Internacional, fa una nova crida als ciutadans gràcies perquè, una vegada més, fent honor a la seva tradició revolucionària, col·laborin a l'ajut de feranquada.

Aquesta crida va especialment dirigida als comerciants, comitès de control o d'empresa i a tots els militants de partits i organitzacions antifeixistes.

En aquests moments és necessària roba per a vestir, llana per a sueters, guants, etc i molt especialment companyes que ens ajudin a confeccionar-los.

Es hora de treballar i el Comitè del Districte VIII del Socors Roig Internacional espera del poble de Gràcia que en aquesta ocasió com sempre, aportarà a la lluita establerta el seu esforç per als germans que lluiten per la justícia i per la llibertat.

Amb el fi que tothom es pugui desplaçar amb més comoditat, aquest Comitè de Districte ha obert els següents Delegacions oficials:

Delegació número 1: Torrijos, xamfrà Sant Lluís; Delegació número 2: Nàpols, 314; Delegació número 3: Planeta, 17; Delegació número 4: Plaça del Nord, 2; Delegació número 5: Manuel G. Alba, 7 i 9; Delegació número 6: Bonavista, 39; Delegació número 7: Roger de Flor, 345; Delegació número 8: Montseny, 87; Delegació número 9: Vilafraça, 21; Delegació número 10: Travessia de Sant Antoni, 8-10-12; Delegació número 11: Rosselló, 289.

FRONTI IXIKI-ALAI
LUMI-GLORIA
Demà, tarda, a les quatre:
CONTRA SAGRADO-MARISA
Nit, a les deu:
ANTONIA-AURORA
CONTRA ARRIATE I-ANGELITA
Detalls per cartella.

FRONTI NOVETATS
Demà, tarda, a dos quarts de 6:
MARTINEZ-BERONDO
CONTRA CANTABRIA-LIZARRIBAR
Nit, a un quart d'onze:
NARRU IL-ORO, GALLARTA
CONTRA QUINTANA IV-ELORRIO
Detalls per cartella.

Aneu a ballar a OSHIMA
TERRASSA DE CASA LLIBRE
Dijous, dissabte i diumenge, balls familiars
Crazy Boys Orchestra
Dijous, i dissabte, tarda i nit, ballada i cançons de moda.
Diumenge, tarda, cançons de moda.
250 pessetes.

Cartellera oficial d'estrenes i reestrenes

Cartellera oficial d'estrenes i reestrenes

Cartellera oficial d'estrenes i reestrenes

Cartellera oficial d'estrenes i reestrenes

Cartellera oficial d'estrenes i reestrenes

Cartellera oficial d'estrenes i reestrenes

Cartellera oficial d'estrenes i reestrenes

Cartellera oficial d'estrenes i reestrenes

Cartellera oficial d'estrenes i reestrenes

COMTAL

Ahora y siempre,
per Shirley Temple,
Gary Cooper i Camille Lombard.
Volga en llamas.
La divina gloria.
La Costa Brava catalana.

METROPOL

La mujer triunfa,
per Joan Blondell.
Aqui viene la armada.
Aqui hay gato encerrado.
Musical.

MUNDIAL

Una mujer fué la causa,
per N. Carroll i D. Cook.
Pellorjo.
La hija de Juan Simón.

NOVA-YORK

Música y mujeres.
El campeón del ring.
Las mil y dos noches.

PATHE PALACE

Primer hijo.
Noche de tormenta.
per E. Lowe.
La costa brava catalana.
Còmica.

PUBLI CINEMA

Don cholo está chalo.
Travesuras en el hielo.
Galepin galopando la ciudad en marcha.
Una peregrinación a la Meca.
Comedia.

La recollida d'equips de lli

Demà començarà al carrer de Muntaner la recollida d'equips de lli. Fins a la data han estat lliurats 11.000 equips.

S. R. I.

El Comitè del Districte VIII del Socors Roig Internacional, fa una nova crida als ciutadans gràcies perquè, una vegada més, fent honor a la seva tradició revolucionària, col·laborin a l'ajut de feranquada.

Aquesta crida va especialment dirigida als comerciants, comitès de control o d'empresa i a tots els militants de partits i organitzacions antifeixistes.

En aquests moments és necessària roba per a vestir, llana per a sueters, guants, etc i molt especialment companyes que ens ajudin a confeccionar-los.

Es hora de treballar i el Comitè del Districte VIII del Socors Roig Internacional espera del poble de Gràcia que en aquesta ocasió com sempre, aportarà a la lluita establerta el seu esforç per als germans que lluiten per la justícia i per la llibertat.

Amb el fi que tothom es pugui desplaçar amb més comoditat, aquest Comitè de Districte ha obert els següents Delegacions oficials:

Delegació número 1: Torrijos, xamfrà Sant Lluís; Delegació número 2: Nàpols, 314; Delegació número 3: Planeta, 17; Delegació número 4: Plaça del Nord, 2; Delegació número 5: Manuel G. Alba, 7 i 9; Delegació número 6: Bonavista, 39; Delegació número 7: Roger de Flor, 345; Delegació número 8: Montseny, 87; Delegació número 9: Vilafraça, 21; Delegació número 10: Travessia de Sant Antoni, 8-10-12; Delegació número 11: Rosselló, 289.

FRONTI IXIKI-ALAI
LUMI-GLORIA
Demà, tarda, a les quatre:
CONTRA SAGRADO-MARISA
Nit, a les deu:
ANTONIA-AURORA
CONTRA ARRIATE I-ANGELITA
Detalls per cartella.

FRONTI NOVETATS
Demà, tarda, a dos quarts de 6:
MARTINEZ-BERONDO
CONTRA CANTABRIA-LIZARRIBAR
Nit, a un quart d'onze:
NARRU IL-ORO, GALLARTA
CONTRA QUINTANA IV-ELORRIO
Detalls per cartella.

Aneu a ballar a OSHIMA
TERRASSA DE CASA LLIBRE
Dijous, dissabte i diumenge, balls familiars
Crazy Boys Orchestra
Dijous, i dissabte, tarda i nit, ballada i cançons de moda.
Diumenge, tarda, cançons de moda.
250 pessetes.

Cartellera oficial d'estrenes i reestrenes

Cartellera oficial d'estrenes i reestrenes

Cartellera oficial d'estrenes i reestrenes

Cartellera oficial d'estrenes i reestrenes

Cartellera oficial d'estrenes i reestrenes

Cartellera oficial d'estrenes i reestrenes

Cartellera oficial d'estrenes i reestrenes

EXEMPLE QUE CALDRIA IMITAR

Es digne de tot elogi l'esforç que estan realitzant els treballadors de l'empresa socialista Casa Vilardell, a benefici dels camarades que lluiten al front.

Aquests dignes companys s'han imposat l'obligació de descomptar-se dels seus sous un tant per cent. Aquesta quantitat és destinada íntegrament a favor d'aquesta guerra alliberadora.

Des que esclatà la sublevació, els treballadors de la Casa Vilardell han lluitat als Sindicats, entitats polítiques i socials més de trenta mil pessetes en metalle i en generes, sense comptar les hores extraordinàries que les dependents i operàries destinen a la confecció d'abrics per als milicians.

També el personal masculí s'ha ofert a la Conselleria de Treball per a treballar els dissabtes i a la tarda i els diumenges tot el dia, on els destinats, oferiment que ha estat acceptat.

Tot les empreses comercials següents són admirables exemples, és indiscutible que amb un mínim d'esforç tots els ciutadans podrien contribuir a la lluita contra els facciosos.

No dubtem que la inserció d'aquestes ratlles servirà d'exemple a tots els ciutadans que vegin el mateix exemple.

La mujer triunfa,
per Joan Blondell.
Aqui viene la armada.
Aqui hay gato encerrado.
Musical.

Una mujer fué la causa,
per N. Carroll i D. Cook.
Pellorjo.
La hija de Juan Simón.

Música y mujeres.
El campeón del ring.
Las mil y dos noches.

Primer hijo.
Noche de tormenta.
per E. Lowe.
La costa brava catalana.
Còmica.

Don cholo está chalo.
Travesuras en el hielo.
Galepin galopando la ciudad en marcha.
Una peregrinación a la Meca.
Comedia.

Demà començarà al carrer de Muntaner la recollida d'equips de lli. Fins a la data han estat lliurats 11.000 equips.

S. R. I.

El Comitè del Districte VIII del Socors Roig Internacional, fa una nova crida als ciutadans gràcies perquè, una vegada més, fent honor a la seva tradició revolucionària, col·laborin a l'ajut de feranquada.

Aquesta crida va especialment dirigida als comerciants, comitès de control o d'empresa i a tots els militants de partits i organitzacions antifeixistes.

En aquests moments és necessària roba per a vestir, llana per a sueters, guants, etc i molt especialment companyes que ens ajudin a confeccionar-los.

Es hora de treballar i el Comitè del Districte VIII del Socors Roig Internacional espera del poble de Gràcia que en aquesta ocasió com sempre, aportarà a la lluita establerta el seu esforç per als germans que lluiten per la justícia i per la llibertat.

Amb el fi que tothom es pugui desplaçar amb més comoditat, aquest Comitè de Districte ha obert els següents Delegacions oficials:

Delegació número 1: Torrijos, xamfrà Sant Lluís; Delegació número 2: Nàpols, 314; Delegació número 3: Planeta, 17; Delegació número 4: Plaça del Nord, 2; Delegació número 5: Manuel G. Alba, 7 i 9; Delegació número 6: Bonavista, 39; Delegació número 7: Roger de Flor, 345; Delegació número 8: Montseny, 87; Delegació número 9: Vilafraça, 21; Delegació número 10: Travessia de Sant Antoni, 8-10-12; Delegació número 11: Rosselló, 289.

FRONTI IXIKI-ALAI
LUMI-GLORIA
Demà, tarda, a les quatre:
CONTRA SAGRADO-MARISA
Nit, a les deu:
ANTONIA-AURORA
CONTRA ARRIATE I-ANGELITA
Detalls per cartella.

FRONTI NOVETATS
Demà, tarda, a dos quarts de 6:
MARTINEZ-BERONDO
CONTRA CANTABRIA-LIZARRIBAR
Nit, a un quart d'onze:
NARRU IL-ORO, GALLARTA
CONTRA QUINTANA IV-ELORRIO
Detalls per cartella.

Aneu a ballar a OSHIMA
TERRASSA DE CASA LLIBRE
Dijous, dissabte i diumenge, balls familiars
Crazy Boys Orchestra
Dijous, i dissabte, tarda i nit, ballada i cançons de moda.
Diumenge, tarda, cançons de moda.
250 pessetes.

Cartellera oficial d'estrenes i reestrenes

Cartellera oficial d'estrenes i reestrenes

Cartellera oficial d'estrenes i reestrenes

Cartellera oficial d'estrenes i reestrenes

Cartellera oficial d'estrenes i reestrenes

Cartellera oficial d'estrenes i reestrenes

Cartellera oficial d'estrenes i reestrenes

Cartellera oficial d'estrenes i reestrenes

Cartellera oficial d'estrenes i reestrenes

Li havien donat ordre de bombardejar Madrid...

...però amb el seu "Junker" es posà al servei de l'exèrcit lleial...

Al cel gris de Madrid, cap al capvespre, dos trimotors enemics creaven el cel a gran alçada. En el centre de Madrid, el ronc dels motors no va despertar cap mena d'intranquil·litat; els ciutadans continuaven fent la seva feina, mentre als afores els milicians es batien heròicament.

El soroll dels motors va coincidir amb el petar dels canons antiaeris i el repicar constant de les metralladores de gran abast. De seguida, els dos trimotors "Junkers" varen quedar volats per l'acer de la metralla. Res tan emocionant com presenciar la lluita contra els avions des de terra.

Be prou felen rotes i capgarelles els dos avions, bé prou que feien els possibles per fugir de l'abast de la metralla, però un d'ells no va poder evitar-ho i va començar a caure com l'ocell al qual han abatut una ala, i calgué envoltat de flames als afores de la ciutat.

L'altre avió, en veure abatut el seu company, renecà a fugir, però no amb direcció al camp enemic, sinó a les nostres posicions, i tot d'una va circular la notícia que a l'aeròdrom d'Alcalá havia aterrat un avió enemic carregat de bombes. Poc després hom va saber que era el "Junker" que havia volat damunt Madrid, i que s'havia dirigit vers les nostres concentracions.

El pilot explicà que portaven ordre de bombardejar Madrid, però com que ell havia sortit del camp rival d'Escalona amb el propòsit de passar-se a nosaltres, ja fos apropiat.

El Comitè dels tallers Nou Vulcano assabenta a tots els companys seleccionats que presten llurs serveis fora d'aquests tallers que es presenten amb tota rapidesa per a incorporar-se a la seva respectiva tasca.

En cas de no compatibilitat abans del dia 21 del mes que som seran considerats que renuncien als seus drets adquirits.

La recollida d'equips de lli

Demà començarà al carrer de Muntaner la recollida d'equips de lli. Fins a la data han estat lliurats 11.000 equips.

S. R. I.

El Comitè del Districte VIII del Socors Roig Internacional, fa una nova crida als ciutadans gràcies perquè, una vegada més, fent honor a la seva tradició revolucionària, col·laborin a l'ajut de feranquada.

Aquesta crida va especialment dirigida als comerciants, comitès de control o d'empresa i a tots els militants de partits i organitzacions antifeixistes.

En aquests moments és necessària roba per a vestir, llana per a sueters, guants, etc i molt especialment companyes que ens ajudin a confeccionar-los.

Es hora de treballar i el Comitè del Districte VIII del Socors Roig Internacional espera del poble de Gràcia que en aquesta ocasió com sempre, aportarà a la lluita establerta el seu esforç per als germans que lluiten per la justícia i per la llibertat.

Amb el fi que tothom es pugui desplaçar amb més comoditat, aquest Comitè de Districte ha obert els següents Delegacions oficials:

Delegació número 1: Torrijos, xamfrà Sant Lluís; Delegació número 2: Nàpols, 314; Delegació número 3: Planeta, 17; Delegació número 4: Plaça del Nord, 2; Delegació número 5: Manuel G. Alba, 7 i 9; Delegació número 6: Bonavista, 39; Delegació número 7: Roger de Flor, 345; Delegació número 8: Montseny, 87; Delegació número 9: Vilafraça, 21; Delegació número 10: Travessia de Sant Antoni, 8-10-12; Delegació número 11: Rosselló, 289.

FRONTI IXIKI-ALAI
LUMI-GLORIA
Demà, tarda, a les quatre:
CONTRA SAGRADO-MARISA
Nit, a les deu:
ANTONIA-AURORA
CONTRA ARRIATE I-ANGELITA
Detalls per cartella.

FRONTI NOVETATS
Demà, tarda, a dos quarts de 6:
MARTINEZ-BERONDO
CONTRA CANTABRIA-LIZARRIBAR
Nit, a un quart d'onze:
NARRU IL-ORO, GALLARTA
CONTRA QUINTANA IV-ELORRIO
Detalls per cartella.

Aneu a ballar a OSHIMA
TERRASSA DE CASA LLIBRE
Dijous, dissabte i diumenge, balls familiars
Crazy Boys Orchestra
Dijous, i dissabte, tarda i nit, ballada i cançons de moda.
Diumenge, tarda, cançons de moda.
250 pessetes.

Cartellera oficial d'estrenes i reestrenes

Cartellera oficial d'estrenes i reestrenes

Cartellera oficial d'estrenes i reestrenes

Cartellera oficial d'estrenes i reestrenes

Cartellera oficial d'estrenes i reestrenes

Cartellera oficial d'estrenes i reestrenes

Cartellera oficial d'estrenes i reestrenes

Cartellera oficial d'estrenes i reestrenes

Cartellera oficial d'estrenes i reestrenes

Cartellera oficial d'estrenes i reestrenes

ESPORTS

L'esport, per a temps de pau, no quan s'està en peu de guerra

Cal suspendre totes les competicions esportives: tot l'esforç per a la guerra

Estem en peu de guerra: gormans nostres es baten amb heroisme al front i donen la vida per la defensa de la llibertat i dels interessos de la democràcia. Cada dia cauen dones i infants costats pel plom de la metralla feixista, els pobles són crunxats, milers i milers de ciutadans es veuen obligats a emprendre una marxa dolorosa, refugiats-se als vuguns prestar hospitalitat.

Per tal d'atenuar aquesta situació, per a socórrer els refugiats i per oferir als mitjans de poder combatre amb eficàcia l'enemic comú, a la rera guarda el poble treballador ofereix el seu esforç constant, sense negatejar-lo, per fer costat als que combaten. Aquest és el quadre de la guerra.

Agafem un diari qualsevulla: guerra, tragèdia, protesta i indignació contra l'assassinat que cometen els feixistes contra el poble. Aneu pel carrer: els milicians, equipats i a punt de marxar al front, us retornen a cada pas que esteu en guerra i a cada metre de pareu un partell us repeteix la consigna: «o al front o a treballar per la guerra». Heu vist la imatge del moment en què vivim. Una reproducció fidel de l'ambient del París del 1914.

En aquest ambient desdiciu, però, una cosa: l'excés de frivolitat. S'ha parlat molt d'això, però el que no s'ha fet ha estat mirar la manera de tallar no de soca i arrel. No pot ésser, no ha d'ésser, no és just, ni humà, ni patriòtic, que mentre milers de germans donen la vida per la defensa de tota, mentre la lluita sagnant al front de Madrid atrau l'atenció de tot el món i a nosaltres ens crispia els nervis l'emoció de la batalla de cada dia, en un recó dels diaris es pugui llegir encara que es disputen campionats de futbol, de rugbi, d'hòquei i competicions d'altres esports.

No pot ésser, no deu ésser, que la joventut distregui en aquests moments la seva atenció i dediqui les seves energies en activitats molt esportives en èpoques de pau. L'esport és l'arma amb la qual la natura ens defensa, l'esport té per finalitat crear organismes sans, és el purificador físic de la raça, és el mitjà més eficaç perquè la nació disposi d'una joventut forta, físicament apta. En els moments en què vivim, l'aptitud física de la joventut ha d'ésser la millor arma per a guanyar la guerra. Si la nació no la reclama, si deixa que la joventut ofereixi lliurement el seu esforç, els que restin a la rera guarda, el menys que poden fer és col·laborar al triomf dels que marxen; el que no poden fer, és que constitueixi una beta, és fer ostentació de la seva fortalesa amb tot l'ímpetu de la joventut.

No, no pot ésser. Avui l'esport sols poden practicar-lo en els moments de lleure els que lluiten, els que fan la guerra. Ningú més. Per higiene personal, n'hi ha prou amb la pràctica d'exercicis físics durant quinze minuts en nevar-se al matí.

Son molts centenars de futbolistes que viuen del futbol amb l'esquena dreta, en aquests moments que ha de treballar tothom. Que hi hagi professionals de futbol en època de pau, que no facin altra cosa que entrenar-se cada dia i jugar un partit el diumenge, passi. Però ara això no es pot tolerar. I no es pot tolerar tampoc que hi hagi federacions esportives que ho defensen. El temps esmercat pels directius a ocupar-se d'aquestes futeses, valdria més que l'empresin a fer quicòm postiu per a la guerra.

Hem rebut un comunicat del «Comitè Català pro Esport Popular», que ens ha complagut força. Aquest Comitè ha sabut copsar la situació del moment i, inspirat en un alt sentit de civisme i responsabilitat, ha pres l'acord de suspendre les seves activitats esportives per tal de dedicar-les a la lluita pel triomf de la guerra. El «Comitè Català pro Esport Popular» ha complert amb el seu deure, i la seva decisió hauria de servir d'exemple al Comissariat d'Educació Física i Esports perquè es decidís a prohibir la celebració de competicions esportives de totes menes, llevat de les que s'organitzin amb fins benèfics.

Per ara, res de campionats ni competicions oficials, res d'invertir energies i concedir subvencions per al manteniment d'organismes i institucions de caràcter esportiu. El Comissariat d'Educació Física i Esports no ha d'oblidar que estem en peu de guerra, i ell és qui ha d'ombrar amb l'energia que calgui.

Així ho esperem, i no ens cansarem de demanar-ho.

Diumenge, la gran manifestació motorista del S. R. I.

En els entrenaments efectuats ahir a Montjuïc, Flores fou el més ràpid en les motos, i Ernest Vidal, en cotxes esport

Els entrenaments d'ahir es veleren molt concorreguts de públic, la qual cosa dona una prova evident de l'expectació que despertem aquestes curses que el pròxim diumenge se celebraran a Montjuïc organitzades pel S. R. I. Cal cridar l'atenció dels espectadors que oblidant el seu deure no es comporten amb el degut ordre que requereixen aquestes proves, i ara precisament creiem necessari que l'organització prengui totes aquelles mesures precises per tal que diumenge procuri mantenir la màxima disciplina dels assistents en evitació de possibles accidents que no sols desmilitarissin l'acte, sinó que podrien ocasionar sensibles danys als corredors.

En motos, A. Flores fou, sens dubte, el més ràpid, ja que va voltar en 2 m. 28 s. S. Grau també produí bona impressió, fent una volta molt ràpida: 2 m. 29 s. Tots dos pilotaven motos «Rudge» de 350 cc. i 500 cc., respectivament. S. Nott, el conegut pilot de B.S.A., féu totes les voltes en un temps de 2 m. 31 s., cosa que dona a comprendre la seva gran preparació. Pasqual Aranda, amb «Norton», va girar en 2 m. 35 s. A. Garriga, amb «Ariel»; J. Giménez, amb B.S.A.; A. Garcia, amb «Velocette»; P. Lázaro, amb «Ariel»; J. Gelabert, amb B.M.N.; M. Torres, amb «Rudge»; J. M. Borrell, amb igual màquina, i M. Teixidó, amb B.S.A., també aconseguiren molt bons temps i causaren gran impressió.

En els entrenaments dels cotxes la nota destacada fou Ernest Vidal, el conegut motociclista, qui pilotant un Ford V-8, va fer voltes en 2 m. 43 s. Bernal, especialista en Ford, també girà en un temps de 2 m. 48 s., i Parnés en 2 m. 49 s. R. Sayol, amb Autoplano, va aconseguir fer voltes en 2 m. 48 s.; Tusal, amb B.M.W.; Sauri, amb Citroën; Fernández, amb Autoplano; Morelles, amb Studebaker; i A. Roig amb el petit Fiat 6 HP, varen voltar de forma excel·lent, encara que l'últim no es va prodigar del tot, car es limità a cobrir les voltes a tren igualat.

Del lot de Bugatti, tipus cursa, Puig fou el més ràpid. Voltà en 2 m. 42 s.; Mascarell, en 2 m. 48 s., i Pueyo el menys ràpid.

S. Garcia, amb el petit Amilcar 6 cilindres, va girar a bon tren i donà la sensació de molta seguretat, malgrat no conèixer a fons el maneig del cotxe que pilotava.

Aquesta tarda s'han efectuat els últims entrenaments i el públic hi ha assistit en gran nombre. Això ha corroborat l'èxit que diumenge tindrà aquesta magna manifestació motorista tan esperada i que per diferents causes s'ha hagut de suspendre ja dues vegades.

LLAMPEO

Continua el triomf dels circuits urbans

Una altra cursa benèfica per a diumenge

Per al pròxim diumenge, dia 13, el Club Ciclista Granollers, amb la col·laboració del Socors Roig del P.O.U.M., organitza una interessant cursa ciclista reservada a quatre categories i principiants.

El recorregut, amb l'objecte de concentrar tota l'atenció dels esportistes i ciutadans, serà completament urbà. La lluita es desenvoluparà en espais carsers empedrats i asfaltats.

El recorregut assenyalat és el següent: Sortida Plaça Maluquer i Salvador en direcció a Sant Roc, Santa Anna, General Jofre, doctor Torres i Bages, Prim.

Spartak, campió de futbol de la U.R.S.S.

Moscou. — El Dynamo, de Moscou, que havia assolit la màxima fama i el més cobejat títol rus, acaba d'ésser derrotat per l'Spartak, de la mateixa capital, que en els seus partits directes havia empatat i vençut el campió. El dia 31 del mes d'últim l'Spartak vençé el Club de l'Exèrcit Roig, per tres a un, i quedà definitiu en el primer lloc de la classificació, que s'estableix de la següent manera: 1. Spartak; 2. Dynamo; 3. Tiflis; 4. Locomotive.

Anuncieu a ULTIMA HORA

CANODROM - PARK
SOL DE BAIX CONTROL OBRER

Demà a les quatre de la tarda,
Grans curses de llebrers
Tramvies: Línies 7 i 15 :: Autoòmnibus: Lletra E

KENNEL DE SARRIA
Demà, a les quatre de la tarda, cada dia,

GRANS CURSES DE LLEBRERS

PARTITS PER A DIUMENGE

DE CAMPIONAT PRIMERA CATEGORIA A
Badalona - Espanyol.

PRIMERA CATEGORIA B
Martorell - Sant.

SEGONA PREFERENT
Arenys - Calella.
Sant Cugat - Mollet.

SEGONA ORDINARIA
Santboià - Prat.

Santfeliuenc - Sant Joanenc.
Hospitalet - Cornellà.

Colomença - Vilafraça.
Fornicent - Poble Sec.

Català - Dertusa.
Totes aquestes partits foren suspesos el primer de novembre, monys el Col·la-Dertusa que ho fou el 25 d'octubre.

Festival a benefici dels nens refugiats

CERVANIES I MOZART AL TEATRE BARCELONA

El pròxim diumenge, a les dues del matí, tindrà lloc al Teatre Barcelona un festival organitzat per Ajut Infantil de Rera guarda.

El programa consistirà en la interpretació de dos entremesos de Cervantes, «Los Habladores» i «El retablo de las maravillas», a càrrec de nens i noies madrilenys acollits per Ajut Infantil de Rera guarda, alumnes de l'Institut Escola de Madrid; en la representació de l'òpera còmica de Mozart «Bastilla i Bastiana» i en unes interpretacions plàstiques a càrrec de l'Associació d'Alumnes de l'Institut Escola de la Generalitat.

Per a invitacions, adreceu-vos a Ajut Infantil de Rera guarda, Urquiza, 11, principal, a Ràdio Associació de Catalunya o al Teatre Barcelona el mateix dia de l'espectacle.

Tractant-se d'un festival a càrrec de nens i noies i tenint en compte que es tracta d'ajudar els nens refugiats, esperem que seran moltes les persones que voldran assistir-hi. Així contribuïreu a l'obra d'Ajut Infantil de Rera guarda.

Escola Municipal de Música de Barcelona
Havent concedit la Conselleria Regidoria de Cultura un nou termini de matrícula en el curs de 1936-37, comprès entre els dies 13 al 20 del mes que som (ambdós inclosius), es fa arribar que hom pot sol·licitar la inscripció de les assignatures que interessen a la Secretaria d'aquesta Escola, tots els dies feiners de 10 a 13.

"La mobilització a la rera guarda"

Aquesta nit, a dos quarts de deu, el conseller d'Economia de la Generalitat de Catalunya, Joan P. Fàbregues, donarà una conferència retransmesa a tot Espanya per mitjà de les emissores barcelonines. Versarà sobre el tema «La mobilització a la rera guarda».

CATALUNYA I BASCONIA
Amb els braços oberts!

De Basconia arribaran a la nostra ciutat cinc mil refugiats. Són homes, dones i infants que han hagut de fugir de les poblacions ocupades pel feixisme. A mena d'èxil gràvitava una amenaça d'extermini, una amenaça que s'ha acomplert en tantes viles d'Espanya, arrasades per l'exèrcit del traïdor Franco.

Catalunya farà un altre sacrifici guàrdament. Donarà allotjament als germans refugiats. No pot abandonar-los. Són germans de causa; són ciutadans que han hagut d'abandonar les seves cases. Per això — repetim —, Catalunya està disposada a sacrificar-se una altra vegada. Donarà així una nova prova de solidaritat i d'humanitat. Igualment podrà expressar una altra vegada el seu efecte fraterno al poble de Basconia, aquest poble que dona la seva sang en aquesta guerra decisiva.

El President Companys ho ha fet constar d'aquesta manera als ciutadans que han acudit a manifestar-li la necessitat d'allotjar cinc mil refugiats bascos. I el President Companys ho ha dit en representació d'un poble, Catalunya, disposat sempre al compliment del seu deure cívil.

UNA VICTIMA MES

La vida i la tragèdia de Manuel de Falla

Ens calia creure aquesta mena de mort; no podem avenir-nos al fet que Manuel de Falla, un dels grans músics més purs i més nobles d'Espanya, hagi enlluernat. Ens sembla mentida que aquest cap, aquest cervell tan clar, tan intel·ligent, s'hagi extraviat qui sap si per sempre, de resultes dels fets bèrrams, repugnants, que ha vist com a mort els feixistes.

Voldríem que fos una alarma, un malentès, un malson; desafortunadament, però, les notícies que per conductes diverses es reben fan temer que sigui veritat aquesta terrible malaltia i que ara, en una cambra gris, sense calli i sense amor, inhospitalaria, de París, hi hagi un home boig, i aquest boig sigui el gran compositor hispanic Manuel de Falla.

DOS CRIMS REPUGNANTS
Si els feixistes fossin culpables del gran extraviament mental de l'època passada, Aisacores Pedrol proposava de la vida breu, murien com a crim més sense precedents, haurien mort l'esperit d'Andalusia, l'autèntica Andalusia popular, representada per dos homes, dos estils capaçs, gairebé els sols, d'illuminar el panorama intel·lectual de l'època de la guerra, la música de Manuel de Falla.

Primer de tot, Falla és andalús pel seu caràcter, per la seva simplicitat i per aquesta estranya mescla que té la seva música d'aigua i de tristesa, d'austeritat i de burlesc. Va néixer a Cadix. Aquest mes fa cinquanta anys del seu natalici, i es pot dir que tota aquesta anys els ha dedicat a la música, a l'estètica, a la música i a l'apassionat de la seva terra. En un altre temps Espanya hauria commemorat d'una manera afecçiosa, lúbrica o solemne, aquest any que el dia 23 d'aquest mes complirà don Manuel. Avui, en canvi, la terra llibera és coberta de sang, de martrir i d'heròis, i no hi ha lloc a commemoracions. Només podem pensar en els que cauen i en els que ocupen el lloc dels que han caigut. La vida i la mort porten avui una embrocada massa forta perquè Espanya pugui amb qualsevol pedra blanca aquesta setanta anys gloriosos que segurament s'escurra complir-los Falla lluny de nosaltres, perdut en un món de boires, un món gairebé tan pur com el de Federico García Lorca.

PARIS: ANYS DE LLUITA
Un català fou el seu mestre, un tortosí eminent: Felip Pedrell, que ho havia estat també d'Enric Urnados i de tota la promoció de grans músics d'Espanya de l'època de l'època passada. Aisacores Pedrol proposava la càtedra de composició al Conservatori de Madrid. Falla triomfà. Guanyà premis. Adolescent encara, ja es una figura, un mestre que sap tots els secrets de la música i que a l'època de l'època passada musical sarracur de Madrid.

Fins l'any 1907 no pot realitzar el seu somni d'anar a París. Un cop a França, viu malament, passa misèria, però això a ell no li importa. És un home sobri, gairebé un anacoreta. Es auster i sever com la seva música, com el seu rostre secadit de monjo tibetà. No li importa passar nits sense menjar res i privar-se de moltes coses. Es ja a París i això és el necessari i la cosa important.

Glaude Debussy és el seu mestre. El prestigi més alt de la música francesa del segle, l'ensenyà rep lliçons de Paul Dukas i de Maurice Ravel. Malgrat tot, no produí gaire; té por; és massa exigent amb ell mateix; té una mica de vergonya, una mica de pudor, de mostrar tot allò que ha escrit o la solitud de la seva cambra d'estudi. És la seva obra, la producció d'un solitari omnis d'una gran multitud. Enmig del brogit, de l'animació de la ciutat, de la ciutat del cabaret, de la vida fàcil i agradable, Falla oia enyorat la seva Andalusia. Els records omplen de notes els seus pentagrames i França coneix una de les seves produccions més belles: «Noches en los jardines de España», els nocturns per a piano i orquestra, i fins als filarmònics parisiens arriba aquest cant oriental, aquestes notes sentimentals i apassionades amb les quals Falla evoca els jardins andalusos del Generalife i de la seva de Còrdova...

ANYS DE GUERRA: ANYS DE PAU
La guerra el treu de París. Davant l'horra del perill, els francesos ho oblidan tot; el teatre, la música, les lectures, res no compta per a ells en els primers moments, i el gran compositor català torna a Espanya, i entre totes les residències a escollir en tris una d'amagada a l'ombra dels murs àrabs de l'Alhambra.

Es un recer únic, apacible. Allí treballa i en silenci descobreix l'èntima autèntica d'Andalusia. Només la pau i un home el trouen d'aquell lloc. L'home és Serge Diaghilev, la figura més important que ha produït la història de l'espectacle. És intel·ligent i viu. Ningú no el guanya en gust, en finor; té idees per donar i per vendre. Ell sol omple durant vint anys la vida eterna del ball. Sap descobrir valors allà on els altres no hi saben veure res. I amb un olfacte i un bon sentit impagable, ajuja dos espais musicals: Manuel de Falla i Paul Ruis Picasso. L'aquesta nit, a París, els Triomfes que dona a conèixer al gran públic un pintor i un músic que difícilment el món tornarà a donar-ne ocs de semblants.

Gràcia, ritme, coloració orquestral, originalitat, encis inefable, això és «Les Triomfes», estrenat a Londres l'hivern del 1910, un any després de l'armistici. El seu nom es posa ja al costat dels compositors contemporanis millors. És el Debussy espanyol, amb més llum i menys grisors. Tot el món l'homenatja. Nova York li imprimeix una biografia; França el concedeix; a Londres, a París, a Berlín, a Zuric, li dediquen funcions. És l'èxit, és la glòria. Forma part de Congressos internacionals. Pel predilecte de Cadix...

EL SEU AMOR: BARCELONA
Però el seu amor, allà on després de Granada es trobava més bo, era Barcelona. El seu mestre fou català; els seus millors interpretes, catalans; els seus millors amics, barcelonins. Mai no anava sol; n'hi anava amb ell seguit un grup de fidels, una mena d'entitat secreta: «Els amics de Falla». Amb ells, don Manuel corria antiquaris, entrava a les botigues o tafanejava per les parades de llibres vells, i ho començava tot amb quell accent andalusí ampallat, doig i manyac.

A Barcelona era molt popular. A l'antiga Plaça del Rei un dia fou objecte d'una viva demostració de simpatia per part del públic que escoltava on aquell indret la Banda Municipal.

La nostra ciutat era una mica la seva ciutat; tota l'estimem i per això voldríem que no fos veritat aquesta nova, que se sentia aquesta gran tragèdia que el feixisme ha projectat sobre l'existència gloriosa de Manuel de Falla.

mirador d'iscrèt

El pintor Joan Pinós acaba de morir a Amèrica

Un altre català que mor a l'Argentina, lluny de la seva Pàtria. La notícia del traspàs del pintor Joan Pinós ens arriba de Buenos Aires on feia alguns anys que residia dedicat especialment a la còpia de les obres dels artistes i gòtics, col·laborant amb el mateix en moltes revistes.

Joan Pinós era fill de Barcelona, on començà els seus estudis i on obtingué assenyalats triomfs en les diverses exposicions i certaments als quals concorregué.

Pinós, havia excel·lit especialment en el paisatge, en els temes a l'aire lliure, seguint una mica el mestratge del gran pintor València, d'Olot, comarca en la qual havia pintat llargues temporades Pinós, el desaparegut artista, enamorat d'aquest paisatge bucòlic que havia sabut recollir i valoritzar en les seves teles, avui molt cercades pels col·leccionistes i els intel·lectuals.

La mort d'aquest excel·lent artista no es pot silenciar i menys aquells que s'han dedicat a la crítica artística, puix que era, encara avui, un alt valor de la pintura catalana.

Un llibre de Carles Pi i Sunyer

"Tres aventurers italians a Barcelona"



Carles PI i SUNYER

colona, a la qual féu dos viatges, és ràpid. No deixa empremta. És un meteor sense llum; li falta encara enredar molta gent, tot Europa, per a esdevenir el comte de Cagliostro, setel·lances, xerraire, mal conxorxador de moltes coses que sols pogué trobar restat en una societat decadent, feble, a punt de desaparèixer sota l'allau formidable de la Revolució francesa.

El tercer d'aquests personatges ni és seductor, mestre d'amor, com Casanova, ni és un viu simpàtic, atraiat i dominador, com Bismarck, com Cagliostro; no. El tercer, Lechi, és dolent, malvat, pervers, deshonest, brutal. És un despota sense gràndesa, un aventurer terrorista que ha guanyat el bastó de general i llarg dels anys de batalla, entre els oficials més grisos d'un altre gran aventurer, fins ara el més genial que ha produït la Història: Napoleó.

Carles Pi i Sunyer ens ha situat aquests personatges dins el marc, dins l'escenari de la seva època, dins l'atmosfera real en la qual es mogueren, visqueren, fent-ne de seqües i de verdes. I aquesta atmosfera l'autor del llibre aconsegueix reconstruir-la amb una gran precisió. Són les autèntiques darreries del segle divuité. Les que ens presenta la Barcelona que es forma, que s'estructura esdevenint una ciutat intel·ligent, espiritualíssima, culta, on totes les manifestacions de l'art, de la ciència i del treball tenen un amable acolliment. La ciutat que escolta Fergóles, Tomelli, Mozart...

I aquesta reconstrucció d'ambient i de lloc està aconseguida d'una manera gràfica, sense cap regust arqueològic; a pocs ni tan sols un deuen compte de l'enorme treball d'historiador que representa alçar de bell nou tot un món desaparegut, registrar documents de l'època, diària, rellegir memòries, lletres, recórrer

arxius, biblioteques, museus, instituts...

Arreu d'Europa d'un temps ençà hi ha hagut una florida, una bella florida d'escriptors, d'intel·lectuals dedicats a l'estudi de la petita història, d'anècdotes fragmentàries, d'esdeveniments, potser insignificants, davant els grans fets històrics de la Humanitat, però que ajuden a reconstruir i a valoritzar el passat llunyà, més a prop de nosaltres quan coneixem les febleses dels seus homes, els seus dolors i les seves alegries, allò quotidià i anònim que despertava aquests dolors i aquestes alegries.

Pi i Sunyer és avui per a nosaltres l'escriptor més preparat per a dur a cap aquesta obra de traure la pols a tantes coses interessants dels segles divuité i divoné barcelonins.

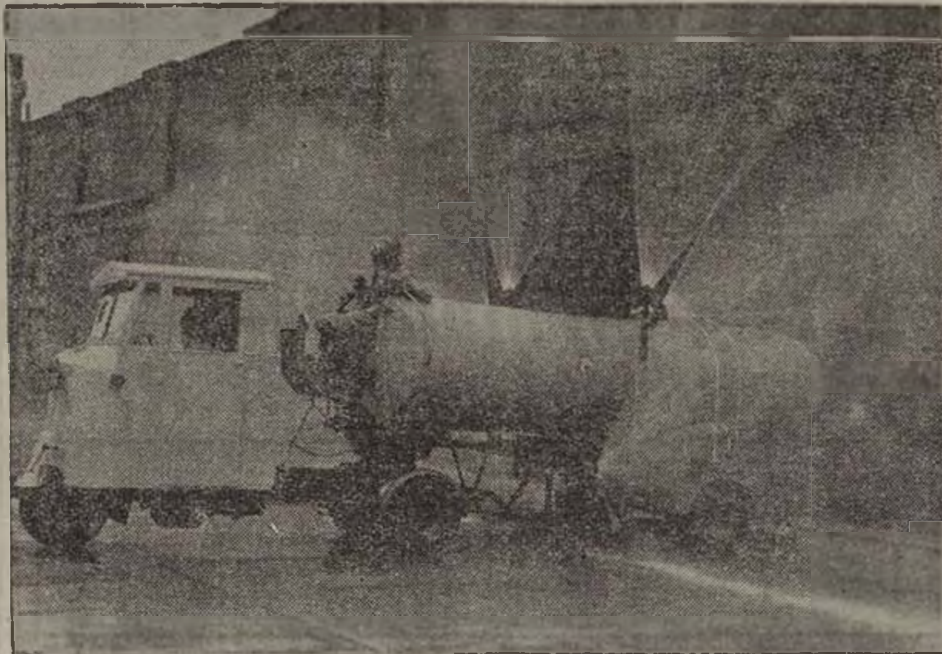
Ultra les virtuts d'historiador, de recordador i de lector infatigable, Pi i Sunyer té un estil clar, sobri, finament literari, molt dúctil, que li permet situar-se i situar-nos davant de dos homes ben diversos, amb cases punts de contacte: Casanova i Lechi. L'un és un somriure, una vida que travessa com una sageta de plomall multicolor la segona meitat del segle divuité. Lechi és, en canvi, un malvat que governa Barcelona durant el temps de la dominació napoleònica, sembrant el terror, emporrenant la gent, martiritzant, matant...

A més dels valors humans, històrics i literaris d'aquest volumet de 217 pàgines, «Tres aventurers italians a Barcelona» és un llibre d'una gran amenitat el qual llegir d'una tirada, com el més bell i suggestiu dels reportatges d'ara fa dos-cents cinquanta anys.

Artur LLORENÇ

Un nou membre de l'Acadèmia Francesa

Com estava previst, ahir, a la tarda, l'Acadèmia Francesa va designar els personalitats literàries que han d'ocupar les vacants que hi havia. Els designats són els següents: Almirall Lacaze, Jacques De Grelle i Mr. Arment.



El terror de la guerra química

Gas i flames: heus aquí el terror de la guerra més criminal, més repugnant, més odiosa. La guerra en si ja és tot això, però és menys covarda, menys criminal...

La guerra química, inventada per mentalitats de monstre, d'homes sense entranyes, no respecta homes, ni dones, ni vells, ni infants... La

guerra química ha estat inventada per devassar-ho tot. Recordem la Gran Guerra; recordem els estralls comesos a les trinxeres, on els soldats morien d'asfíxia, sense poder batre l'enemic, perquè aquest era invisible; recordem els infants, les dones, els vells morts en els pobles, on els alemanys, els feixistes d'avui,

llançaven les nuvolades de gas.

La guerra química, invent de mentalitats de monstre. Alemanya és la responsable d'aquesta arma covarda, la qual, en el curs dels anys, ha estat més perfeccionada.

Vegeu a quin grau de perfecció ha arribat aquest material mortífer en alguns països d'esperit essencial-

ment bèl·lic. Aquest camió no és res més, en temps normal, que una màquina perfeccionadíssima per a regar els carrers; però, en temps de guerra, igual serveix per a llançar flames que per a dirigir, amb la pressió del vent, els gasos contra l'enemic.

En una altra foto, el terror del

foc, arma de gran eficàcia en la guerra química. Vegeu com surten les flames de la boca de la màquina i quins són els seus efectes immediats...

I, finalment, la figura monstruosa d'aquest soldat que camina en plena zona irrespirable amb aquest aparell que serveix per a dirigir els gasos al terreny enemic... Quin fàstic! (Fotos Afp.)

AL PARADIS IANQUI

COM S'ARRIBA A LA CASA BLANCA

I - LA MAQUINA

Roosevelt ja torna a ésser President del país del dòlar. Landon ha després una quantitat milions d'infants. Millor dit, els milions no els ha pas després el candidat republicà derrotat, sinó el qui l'ajudava. La despesa fantàstica, va a càrrec d'unes quantes indústries que serien les que haurien sortit a favor de la victòria del governador de Kansas.

La despesa l'ha feta la màquina del partit republicà. En canvi, els diners despesats pels capitalistes de Roosevelt, seran ben aprofitats. La màquina dels demòcrates donarà el seu fruit...

La màquina... Què és el que s'anomena aquesta màquina que ara és tan corrent? Què hi ha sota aquesta paraula inofensiva, que tots els americans que llegeixen diaris coneixen?

La màquina és un sistema complex, i a la vegada senzill, que no es detura davant de res ni de ningú, que quan guanya, fa pagar cara la victòria, i que, quan perd, afina més les seves urpes.

La màquina és el baix fons de la política ianqui. La màquina és tot l'engranatge que ha fet elegir triomfament Roosevelt, de la mateixa manera que abans havia donat la victòria a Hoover, Coolidge o a Wilson.

La màquina surt dels despatxos secrets dels magnats de les grans empreses industrials i financeres de Wall Street i, passant per les presons i les bandes de gàngsters, acaba en el somriure amable i gentil del President Roosevelt.

Els americans mitjans, els qui abans de la crisi tenien un «Ford» i una casa pagada a terminis, i que ara van en «Ford» i per a poder satisfer la companyia de construccions es passen de les vacances, sap que la màquina existeix, perquè certes revistes i certs llibres d'èxcellents escriptors radicals els a-

firmen que existeix i que funciona. En parlen a mitja veu, però en el fons, dubten i no saben si creure-ho o bé prendre-ho a broma.

Els americans que estan més a punt d'una gerència qualsevol, ja tenen la seguretat de l'existència de la màquina, perquè moltes vegades n'han tocat les conseqüències, ja favorables o bé desagradables.

I els pobres tipus que cada matí van a la fàbrica o a la mina, o a treballar el camp, també saben que és la màquina, perquè els seus agents, quan s'apropa el període electoral fan belles promeses a canvi del vot, i terribles amenaces si el pobre home és un «conscient ciutadà» de la lliure Amèrica, i es disposa a votar segons el seu gust, quan això s'esdevé, acostuma a ésser ben diferent del que li plau a la màquina...

Qui forma la màquina? Heus aquí una qüestió que s'han posat dotzenes de vegades els senzills electors, els quals creuen, encara, en els seus drets de ciutadans de la lliure i democràtica Amèrica.

John és un pobre xicot, una mica atrevit amb les notes, que no ha llegit mai més enllà de deu pàgines seguides d'un mateix llibre, i que es fa unes grans il·lusions sobre la seva ciència en l'art d'apostar en les curses de cavalls.

I en això encerta. Justament avui ha perdut apostant en un tres anys lleuger i fi com una sageta, els cinquanta dòlars que li ha donat el caixer del magatzem per a pagar una factura.

John coneix, a més de la seva desgràcia, un taverner que li fa quan escau de cabals. I li explica la seva petita història. Després d'uns quants vasos de vi i d'una tassa de maldecaps, la cara somrient del barman és propícia a tota mena de confidències. I el taverner és, justament, l'home providencial. Co-

neix, ves quina casualitat!, un senyor, advocat i negociant, que si li copies les coses amb calma i s'avenen, potser li avançarà els cinquanta dòlars.

John veu el cel obert. El senyor advocat li regala un cigar imponent, li fa unes quantes preguntes, i li dona els cinquanta dòlars. Li diu que els hi torni quan pugui, que no es preocupi; però que, en canvi, com a servei personal, vol demanar-li un favor que a ell, John, no li serà pas cap sacrifici. En el seu barri, justament, on és tan popular, un amic de l'advocat vol fundar un centre d'ensenyament, d'entrenament de boxa i, on, de passada, de vegades hi aniran precs i senyors amb barret fort a donar conferències i fer discursos. John, insinua el senyor advocat, podria inscriure's al centre, portar-hi companys de treball, amics i amigues — sobretot amigues — i a la vegada que faria un favor al senyor, es divertiria i treballaria profitosament pel bé del país, i és segur que els senyors que farien discursos no s'oblidarien de l'ajut del pobre xicot.

I John, sense saber-ho, entra a la màquina. Més endavant, quan deu mil més dòlars, i quan ja hagi pres afició a la vida del centre, el faran començar a treballar en política. Visitarà amics i els sondejarà. Indicarà al Comitè del districte els companys que estan decidits a votar per un altre candidat. Assenyalarà les possibilitats de captar-se aquest o aquell camareru i la manera més fàcil de fer-lo entrar a l'edifici.

John, a la llarga, serà un agent elector; anirà a l'estrep de l'auto del candidat en les llargues caravanes de propaganda a través del barri; portarà un altaveu de cartó, enorme, i cridarà les consignes del seu protector als quatre vents de les cantonades. Fins i tot, si el xicot té qualitat i és aprofitat, el dia de les eleccions comandarà un equip i farà la llei als socialistes i altres enemics que volen fer respectar, al last!, el seu dret a la lliure emissió del sufragi.

I qui sap! Altres carreres més fantàstiques s'han vist. Qui sap si assolirà les altes esferes de la política del barri i serà destinat a presidir algun centre nou o a dirigir l'elecció en un districte o en una població.

I encara pot arribar més enllà. John pot arribar a ésser home de confiança del candidat, i si el seu ajut és imprescindible per a fer-lo triomfar, al llarg del camí, pot ser amic d'algun dels finançadors de la candidatura, quan el candidat surti elegit, John podrà ésser anomenat per a fiscal del districte o per a alcalde, i si tanta és la seva importància, per a algun càrrec més considerable, a l'ombra del Capitoli.

Tot a conseqüència de la nial prou lloada confiança en si mateix que demostrà aquella tarda que apostà en un tres anys fi i lleuger com una sageta, els cinquanta dòlars que el caixer del magatzem li havia donat per pagar una factura...

John potser no arribarà a aquestes altes esferes. Potser es quedarà en la categoria trista d'aficionat a la política, dirigint la secció de festes del seu centre. O potser carregarà de partit, per una qüestió de faldilles i aneu a saber si en una baralla al dia de les eleccions, o en expulsar un interruptor, en un miting li costarà un ull de vellut. Però de totes maneres, John ja serà per a sempre més una peça de la màquina.

Un dia, potser s'estimarà empatat per un grup de defensors del partit adversari o cairà fort d'un cop de bastó ben clavat. I pot arribar, a més, que acabi a la presó a conseqüència d'una baralla en el terme d'un jutge enemic o que s'enamori d'una de les amigues del cap i es dediqui a viure de les seves habilitats femenines. A vegades, John és un jugador, sinó un seixe felina o un qualsevol. Però el resultat és el mateix.

JAMES L. BOYD, periodista nord-americà, ens ha tramès tres articles que fan referència a les darreres eleccions als Estats Units. Avui publiquem el primer article i immediatament seguirem els altres dos

Tant pot ésser que John sigui un bon pare de família carregat de fills i de bones intencions, com que senti aficions aristocràtiques i es dediqui, a hores perdudes, al rapte d'infants de milionaris, o que, quan l'alta política no el crida, es deixi seduir per la vida sense pena ni glòria del saltatellisme enamorat i trollera.

Però, tant si agita per una tres-quera com per l'altra, John és ja dintre la màquina, i mai no en podrà sortir. Perquè per a fugir de la màquina és necessària molt de coratge...

John es troba ara, enfeinat de debò. La dona o l'amant a penes el veuen d'un cap de dia a l'altre. A la taverna o al club no hi va més

que per a recollir la correspondència i els encàrrecs.

Han passat els dies difícils de les eleccions, i es presenten els moments perillosos de la captació dels enemics. No n'hi ha prou de guanyar la primera batalla. Durant quatre anys, el candidat gaudirà de la victòria, tant si és alcalde, com senador, com jutge, com fiscal, com President. Però durant quatre anys cal vetllar perquè no es facin públiques les bases de la seva elecció, i perquè quedin en família els projectes realitzats i les aspiracions assolides. Cal vetllar per a conservar i esdministrars la victòria.

I John està més enfeinat que mai. No fos cas que justament ara...

New-York, nov.

D'INTERES PER ALS QUE FOREN DECLARATS INUTILS PER AL SERVEI DE LES ARMES

Davant els achemiments sol·licitats per diversos lectors afectats pel que respecta a la seva inutilitat declarada per al servei de les armes, hem de manifestar que la secció d'Informació i Propaganda dels Serveis de Sanitat Militar ens ha comunicat que, com sigui que el quadre d'inutilitats ha sofert algunes variacions, és obligatori que tots els considerats inútils des dels 21 a 30 anys, hauran de presentar-se immediatament a les respectives tinències d'Alcaldia per a procedir a una nova revisió.

Per altra banda, els compresos entre els 31 i 40 anys sembla que, de moment, no tenen necessitat de presentar-se.

LA GUERRA A ESPANYA

Rèplica a un defensor dels rebels

L'editor del «Manchester Guardian» ha rebut — i publicat — la carta següent:

«Distingit senyor: El Marqués de Merry del Val parla amb gran autoritat com a representant de les dretes espanyoles (el partit de l'Església, de l'exèrcit i dels grans terratinents), però si pretén justificar d'una Junta de generals perjur contra un Govern elegit tan lliurement i constitucionalment com el propi Govern nostre, necessita cercar millors arguments que els continguts a la carta que heu publicat avui. Damunt l'agent d'ordres reuau certament una greu responsabilitat en desencadenar la confusió i l'horror d'una guerra civil prenent luita contra el desordre. Com digué Lleó XIII en la seva Encíclica «Quod Apostolicum» el 1881, «l'Església Catòlica no permet als seus adeptes rebel·lar-se per propia iniciativa, per a evitar que la pau i la tranquil·litat siguin pertorbades encara més, bo i resultant un perjudici més gran per a la societat».

No es guanya res a reinarar les atrocitats. Un cop començada la guerra, és segur que hi haurà una terrible collita de membres anodinos, unes autèntiques, d'altres inventades per la propaganda. No hi ha cap dubte, diu «The Times» (30 setembre), que els rebels fan la guerra amb una crueltat sang freda més indignant que qualsevol de les febles atribucions als partidaris del Front Popular. Els seus morts de Franco s'han comportat d'acord amb la seva reputació. Però que hem de

pensar de la defensa que fa Merry del Val de tot això? Justícia no és crueltat — diu — quan el càstig és adequat al crim. Això i res més és el que s'ha fet a Badajoz i Mérida. El crim consisteix, no obstant, que els centenars de joves que foren auxiliats a la Plaça de Braus portaven armes per a defensar un govern elegit tan lliurement com el de mister Baldwin.

Repel·lim novament que per a l'anglès terme mig, encara que el mar-

qués cregui una altra cosa, no existeix una petita diferència de matis, sinó un veritable abisme, entre emprar, com ho fem nosaltres el 1914, tropes de color contra un enemic estranger que estava d'acord amb els turcs, i portar de l'Àfrica una borda de moros i rufians de la legió estrangera per a assassinar homes i dones, i tan difícil li seria justificar aquesta abominació com fer creure a la gent (almenys als qui han viscut allí) que fins el 1931 l'afamat

camperol andalús que es considerava feliç amb tres pessetes diàries, no dava «en l'abundància i en la prosperitat» (són les seves paraules). Vostre afectuós,

Harold BINNS.

Eduard Barriobero parlarà diumenge al poble de Catalunya

El vinent diumenge, dia 13, a les onze del matí, undrà lloc, al Teatre Tivoli, un grandíssim acte organitzat pels federats de Catalunya. A l'esmentat acte el líder del Partit Republicà Federal, Eduard Barriobero, parlarà al poble de Catalunya i al d'Ibèria i fixarà la posició del Partit davant els actuals moments.

Presidirà l'acte Maria Serra Crespo, president del Consell Regional.

LES VIRTUTS GUERRERES SON L'OBEEDIENCIA I LA DISCIPLINA

Ni l'heroisme ni el coratge individual no han d'ésser els únics de la nostra victòria. Un dels errors comesos al llarg de la guerra fou pretendre que l'heroisme del mil·licià ens portés el triomf a les puntes de les balonetes. Més que herois el que necessitem són tropes animades de virtuts guerreres, d'obediència i disciplina. No es pot ni s'ha de demanar que cada mil·licià sigui un heroi; el que es pot demanar i s'ha de demanar és que cada mil·licià sigui un soldat. L'heroi és una criatura d'èxceptio. Però existeix un heroisme de tots els instants que consisteix a saber-se mantenir com a unitat dins del conjunt sense trencar mai la seva cohesió. Aquest heroisme, amb el qual el mil·licià ha d'escalfar la seva voluntat, és el que fa invencibles els pobles.

«No tots els milicians han d'ésser herois, però tots deuen i han d'ésser soldats» — diu el Comitè militar del P.S.U. i de la U.G.T.

